"Dacă vor tăcea aceştia, pietrele vor striga."
(Sf. Evanghelie după Luca 19, 40)

CUVÂNTUL LEGIONAR

Periodic al tineretului român naţionalist ortodox
- în duhul NAŢIONAL CREŞTIN al lui Corneliu Zelea Codreanu -

Anul **III**, Nr. 30, **FEBRUARIE 2006** Apare la **jumătatea** lunii **1 leu nou** (10.000 lei vechi)

Director: NICADOR ZELEA CODREANU

CUPRINS:

DEZBINĂ ŞI STĂPÂNEŞTE

Pentru că publicarea unor materiale despre confesiuni şi secte în revista noastră a avut darul de a stârni oarecari polemici în interiorul Mişcării, ne-am gândit că **scurtele explicaţii de la *Poşta Redacţiei* nu vor fi suficiente pentru susţinerea poziţiei noastre.**

Pe de altă parte, dorim să încercăm a demonstra că poziţia noastră se confundă cu poziţia dintotdeauna a Mişcării Legionare, aşa cum ne-a rămas moştenire de la marii noştri înaintaşi, în frunte cu Căpitanul, Corneliu Zelea Codreanu.

Se pune atunci întrebarea: dacă polemicile au fost în interiorul Mişcării, de ce nu lămurim lucrurile tot în interior?

Răspunsul este simplu: poziţia noastră care a stârnit polemici interne a fost făcută publică prin intermediul *Cuvântului Legionar*.

Dacă nişte camarazi, pe care noi îi ştim ca fiind apropiaţi de judecata şi sentimentele noastre, **nu ne-au înţeles mesajul** pe deplin, **este foarte posibil** ca în interpretarea **unor oameni mai puţin cunoscători** ai vieţii şi istoriei legionare, **presupusa poziţie faţă de confesiunile religiei creştine să îi dezamăgească**, lucru care ar fi **nedrept *şi pentru domniile lor şi pentru noi.***

Prima observaţie pe care am primit-o a fost legată de manşeta publicaţiei (manşeta = partea de început a ziarului, care cuprinde: un motto, denumirea, autorul şi destinatarul). Stă scris acolo: "*Periodic al tineretului român naţionalist* **ortodox**". ***Se ridicase problema dacă ziarul este destinat doar "tineretului ortodox".***

Se poate interpreta şi aşa, şi probabil că se putea găsi o formulare mai fericită, dar iniţial noi nu am sesizat capcana în care putea să cadă cititorul "manşetei", simţindu-se eventual exclus ca nefiind ortodox. Oricum, departe de noi acest gând. Vom explica mai amănunţit.

Sensul propoziţiei era pentru noi *nu destinaţia lui, ci definirea autorilor lui*. Sau, dacă vreţi, ***nu către cine pleacă, ci de la cine pleacă***; ceva de genul "Periodic al Partidului Floare Albastră". De aici nu se poate trage concluzia că ziarul este făcut numai pentru membrii acelui partid; ci, poate chiar mai mult, pentru cei din afară!

După un timp, pentru a dilua trimiterea (subînţeleasă) la ortodoxism, la sugestia şefului Senatului Legionar, av. Nelu Rusu, am adăugat: "*în duhul naţional-creştin al lui Corneliu Zelea Codreanu*".

După o altă perioadă de timp a început serialul de articole la rubrica *Corespondenţă*, despre confesiuni şi secte.

La această serie de articole care au fost pur documentare, redacţia nu a primit nici un fel de reacţii cu excepţia senatorului legionar Jean Bukiu care prin corespondenţă privată a pus în discuţie acceptarea de către redacţie a apariţiei acestor articole.

După cum am mai spus, pentru noi a fost un semnal de alarmă; **ne-am gândit că efectul acestor articole asupra celor din afara Legiunii ar putea să fie negativ**, dând de înţeles unor români de altă confesiune decât cea ortodoxă că nu ar fi acceptaţi în Mişcarea Legionară.

Fără doar şi poate, trebuiau lucrurile clarificate, ceea ce vom face în continuare.

Ne vom aminti câteva evenimente care au marcat în decursul timpului relaţia dintre făuritorul Mişcării şi Biserică, relaţia dintre viaţa particulară a Căpitanului şi dogma creştină, **obligaţiile spirituale ale oricărui legionar**, începând de la stagiul de membru al Mişcării Legionare, la rolul de cruciaţi apărători ai creştinismului **într-o societate în care mari resurse erau puse la dispoziţia unei prese vădit duşmănoase creştinismului, a unor asociaţii şi fundaţii, societăţi culturale, ajungând până la coruperea unor înalţi ierarhi bisericeşti,** puşi în postura de complici la comiterea de represiuni sângeroase împotriva tineretului român interbelic.

Începutul a fost la deschiderea anului universitar în toamna lui 1920, când studentul în Drept, de la Iaşi, Corneliu Zelea Codreanu, se opune cu succes încercării senatului universitar de a suprima tradiţionalul serviciu divin, oficiat de mitropolitul Moldovei; **a continuat apoi cu înfiinţarea, în iunie 1927, a Legiunii, având ca patron pe Sfântul Arhanghel Mihail** şi adoptând ca doctrină legile de bază ale religiei creştine, considerând că Biserica a fost totdeauna locul ultimului refugiu în situaţiile de mare restrişte a poporului român.

Spre deosebire de oricare dintre oamenii politici, propovăduitori ai virtuţilor creştine, Căpitanul a fost exemplul cel mai elocvent de cinste, curăţenie sufletească, cu dispoziţie la sacrificiul suprem pentru ţară şi *credinţa creştină în care vedea soluţia îndreptării societăţii româneşti.*

Dacă pentru Căpitan au fost valabile aceste comandamente, se poate presupune că, în măsura potrivită, ***spiritul de sacrificiu de inspiraţie creştină şi naţionalistă trebuie să fie prezent la orice legionar.***

De aici şi până la obligaţia legionarului de a fi creştin, nu numai prin botez, dar prin gândire, simţire şi comportament, nu mai este decât un pas.

Reintrând pe făgaşul dezbaterii noastre, se pune întrebarea: *Orice creştin poate fi legionar?* (referindu-te strict la acest aspect). ***(continuare în pag. 2)***

Nicador Zelea Codreanu

DEZBINĂ ŞI STĂPÂNEŞTE (continuare din pag. 1)

Răspunsul este afirmativ privind prin prisma trecutului.

De ce ne referim la trecut?

Din două motive:

1) trecutul este, în cea mai mare parte, izvorul comportamentului nostru;

2) trecutul este perioada în care legionarismul era un fenomen de mase, deci probabilitatea de a fi în interior creştini de diverse confesiuni, era mai mare.

După cunoştinţele noastre, în afară de ortodocşii preponderenţi în Vechiul Regat, în Transilvania erau destui greco-catolici, catolici, poate şi reformaţi, dar nu ştim sigur de aceştia din urmă; exemplul cel mai elocvent la ora actuală este şeful Senatului Legionar, av. Nelu Rusu, de confesiune greco-catolică; nimănui nu i-a trecut prin cap că din acest motiv ar fi mai puţin potrivit pentru această importantă funcţie.

Nu am cunoştinţe deosebite pentru a discuta cu competenţa unui teolog; ca în orice împrejurare, **singurele îndreptare sunt raţionamentul şi experienţa istorică.**

Ce ne spun aceste lucruri:

1) Orice dezbinare a Bisericii este în defavoarea ei. *Fragmentarea slăbeşte puterea, iar fragmentele sunt mai uşor de distrus din afară sau se distrug între ele;*

2) *În legătură cu scindarea dintre Apus şi Răsărit nu vom lua în discuţie cine se face vinovat, cine are dreptate, cine respectă mai strict dogma creştină.*

Pentru noi este important ca acest creştinism pe care îl practicăm noi şi acel creştinism pe care îl practică romano-catolicii, de exemplu, să fie ***curat, sincer şi vigilent;***

3) *Nu trebuie să-şi închipuie nimeni despre noi că suntem atât de lipsiţi de orizont încât să facem vinovaţi pe cineva pentru că este de vreo confesiune oarecare, de orientarea confesiunii cu care, practic, s-a născut.* **De pe orice poziţie creştină poate să devină un luptător pentru salvarea României;**

4) *În Mişcarea Legionară au existat, la un moment dat, relativ aproape de vârful ierarhiei, şi evrei creştinaţi, şi* ***poate că unii au fost legionari mai buni decât alde Stelescu sau Sima care, creştini "cu acte în regulă", au participat activ, dinăuntrul Mişcării, la distrugerea ei;***

5) Biserica Ortodoxă nu practică prozelitismul. ***Din trupul ei s-au rupt bucăţi mai mari sau mai mici, în ideea slăbirii ei!***

Toţi cei care practică prozelitismul pot fi socotiţi ca nişte duşmani, în mare parte inconştienţi, ai creştinismului!

Această fragmentare are ca raţiune "***DIVIDE ET IMPERA***".

6) Slujitorii bisericilor creştine, la mai toate nivelurile ierarhiei, au dat martirii ei în închisorile comuniste; cei mai mulţi deţinuţi clerici ortodocşi, au fost preoţi simpli, de la ţară, dar şi de la oraş, acuzaţi de legionarism; au existat însă şi clerici din înalta ierarhie ortodoxă;

7) ***Serialul de articole apărute în revista noastră este pur informativ.***

Nu urmăreşte să provoace resentimente, căci nu ar fi în duhul naţional - creştin al Căpitanului şi al Mişcării Legionare.

Dacă vreun contestatar poate să arate cu degetul minciuni în conţinutul serialului, să o facă.

8) *Nu trebuie nimeni să uite că, prin comportamentul ei,* ***Biserica Ortodoxă Română nu poate fi acuzată de amestec în treburile nici unei alte biserici sau că eventual comportamentul ei ar fi adus prejudicii ideii de puritate a creştinismului;***

9) *După unele idei exprimate* ***s-ar părea că toate celelalte biserici sunt îndreptăţite să-şi descrie pozitiv activitatea şi specificitatea, dar dacă o facem noi, este anormal sau nepotrivit!*** *Dacă nu ar fi de plâns, ar fi de râs!*

10) Orice creştin este primit cu braţele deschise în Mişcarea Legionară, dacă la şedinţele de cuib se roagă cot la cot cu noi, ***cu aceleaşi cuvinte, dacă acceptă aceste şedinţe sâmbăta, dacă se nu se gândeşte cum să ne deturneze de la credinţa noastră,*** *dacă este convins că nici noi nu vrem să-l facem ortodox, dacă vine cu noi la parastasele sau comemorările martirilor şi morţilor noştri!*

După părerea noastră, **la ora actuală situaţia este diferită şi de perioada interbelică şi de perioada dezastrului comunist**; la o analiză superficială, putem constata următoarele:

În timpul vieţii Căpitanului, perioadă în care legionarismul ajunsese fenomen de masă, nu găsim semne de preocupare a conducerii Legiunii în legătură cu confesiunile sau cu sectele derivate din creştinism; aceasta din două motive: ÎNTÂI, ***dezvoltarea acestor schisme din sânul Bisericii erau neglijabile***, şi DOI, *prigoanele permanente şi preocupările nenumărate, legate de dezvoltarea şi perfecţionarea Mişcării, nu dădeau timp*; probabil erau şi mai puţine motive de îngrijorare.

În timpul prigoanei comuniste, *oamenii, în general, aveau un singur scop, şi anume: supravieţuirea.*

Au fost sectanţi care au ajuns prin puşcării sau au fost terorizaţi de securitate, situaţie când eram sufleteşte alături de ei, fiind şi noi carne de tun pentru puşcăriile comuniste. *Nu ştiu dacă era bine sau normal, dar ne simţeam cu toţii apropiaţi, ca opozanţi ai regimului comunist.*

După 1990, fără un mesaj explicit al regimului, ne-am simţit descătuşaţi, apţi de luptă.

La noi activitatea politică şi religioasă sunt strâns împletite, sprijinindu-se una pe cealaltă.

Nu putem să nu fim îngrijoraţi şi să stăm cu mâinile în sân, când Bucureştiul (de exemplu) colcăie toată vara de indivizi tineri, îmbrăcaţi în costum şi cravată, şi care, pe căldurile din luna lui Cuptor, ciocănesc la uşile apartamentelor cu insistenţă, inundând casele oamenilor cu broşuri şi afişe, încercând într-o limbă română aproximativă să te convingă de avantajele materiale şi spirituale ale trecerii în turma păstorită de ei.

Nu ştiu nici cine îi trimite, nici cine le plăteşte traiul şi perseverenţa.

De cele mai multe ori românii îi gonesc cu cuvinte de ocară sau, în cel mai bun caz, îi ignoră.

Este dreptul lor să facă acest lucru? ***Suntem într-o ţară liberă şi democratică şi acesta este un exerciţiu democratic?***

Aparent da.

Dar suntem derutaţi încet dar perseverent de la credinţa strămoşească, de la datinile şi obiceiurile noastre,

suntem îndepărtaţi încet dar sigur de istoria noastră, de Eminescu,

ogorul ne este cumpărat cu bucata sau cu toptanul,

cei mai buni români sunt ademeniţi să plece, tinerii îşi vând puterea şi sănătatea pe bani puţini în Apus, multe tinere îngroaşă armata profesionistelor amorului de peste tot,

natalitatea scade vertiginos, mortalitatea infantilă creşte,

nivelul de trai a ajuns la un punct critic,

dar este loc şi de mai rău!

Şi, ca întotdeauna când îi ajunge românului cuţitul la os, doar credinţa strămoşească în Dumnezeu îi dă putere şi speranţă. ***De această speranţă vor să ne lipsească duşmanii, ca să rămânem mai singuri şi mai vulnerabili în propria ţară.***

***

MASA TĂCERII

"E de datoria poetului s-aprindă lumina, să mături peste tot, s-o caute şi s-o recupereze din molozul marasmului cultural; să-i invite apoi pe toţi prietenii, care iubesc astfel de valori, la câte o sfântă şezătoare a spiritului, spre a se primeni cu miresme din amfora ei alabastră. (...)

Slavă Domnului pentru orice vers inspirat; iertare de la toţi pentru orice vers neinspirat.

Citiţi cu atenţie totul şi păstraţi ce e bun."

(Revista Românilor din Serbia, "*Floare de latinitate*", 2005; Ticu Leontescu, Timişoara)

Când altă noapte se aşterne pe sufletu-mi pustiu
Şi umbre reci de îndoială îmi troienesc gândirea,
Te bâjbâi orb şi singur cu braţe-ntinse-aiurea
Şi disperat Te caut plângând în miez târziu.

Când alt roi de ispite mă hărţuiesc vrăjmaşe
Trezind iarăşi în mine vechi monstru de plăceri,
Ce-aleargă spre mocirlă, Te chem din răsputeri
Să-mi ţintuieşti pe Cruce membrele pătimaşe.

Când alte căi, privirea mi-o fură cu-a lor vrajă
Iar falsa lor iubire îmi strigă: "aici e bine",
Şi-ncet mă trag din locul plăcut de lângă Tine,
Aşează-Ţi lângă mine a îngerilor strajă.

Pe Tine Te chem Doamne când mă-mpresor ispite
Şi-a nopţii reci fantome focul să nu mi-l stingă,
Pe căi ce-ascund prăpăstii nimic să nu mă-mpingă,
În Tine-mi pun nădejdea, nu-n palide ursite.

Şi dintr-odată plânsul se schimbă-n bucurie,
Căci umbrele şi jalea şi ţipătul durerii
Dispar când Tu în mine aşezi masa tăcerii
Şi-o clipă-mi pare viaţa - fior de veşnicie.

Ticu Leontescu, Timişoara

Ideologie

MINORITARII ŞI ROMÂNII

Încet-încet devenim din ce în ce mai puţini. ***La noi, românii, mă refeream.***

Şi peste toate, ca bomboana pe colivă, vine şi faptul că *devenim din ce în ce mai proşti, mai ignoranţi şi mai domici de lucruri ce numai natură spirituală şi intelectuală nu au.*

Aşa că la fel de încet, dar sigur, cum merge împuţinarea noastră ca număr, merge şi eliminarea noastră din toate scenele publice.

În ceva timp nu ştiu dacă noi, românii, minoritari pe atunci, vom mai avea drepturi cum au acum minoritarii noştri în timpurile actuale!

Poate că vom fi neamul cel mai oropsit, şi în propria ţară va trebui să cerşim o pâine la cei ce ne vor domina numeric, social, economic, politic, pâine făcută nu demult cu multă dragoste de ţăranul român, din munca sa, pentru a-şi hrăni copii si viitorul.

Acum pâinea nu mai are aceeaşi simbolistică, nu se mai uită nimeni la pâine cu drag, văzând în ea rodul muncii şi viitorul. Nici mirosul de altădată al pâinii nu mai e acelaşi. Acum pâinea e doar hrană trupească, nu mai e trupul Lui Hristos împărţit nouă cu Viaţă.

Românii se îndepărtează de spiritual, de Biserică, iar preoţii, la rândul lor, de enoriaşi. Biserica, elementul de stabilitate de veacuri al neamului românesc, este părăsită şi părăseşte. Oare nu mai e nevoie de Ea? A trecut neamul prin toate pericolele ce trebuiau înfruntate, iar acum e momentul să lase scutul jos, sabia să o bage în teacă?

Oare cum va răspunde neamul acesta în faţa Lui Dumnezeu în ziua judecăţii lui, dacă acum refuza să lupte? Este mare păcat să laşi armele în momentul când eşti ameninţat, este păcat să recunoşti fapte de care nu te faci vinovat şi să mai şi primeşti pedeapsa ca un criminal. În Scriptură zice că *cine va ucide cu sabie va fi ucis de sabie*, DAR ŞI CĂ *dacă nu ai sabie să îţi vinzi cămaşa şi să îţi cumperi.* DA: PENTRU CĂ ***cine pleacă să ucidă trebuie ucis, dar cine se apără şi apără ce e al său va fi erou, binecuvântat.***

O altă mare problemă este dorinţa, venită din necunoaştere a românului de rând, de a se alătura "lumii civilizate", lumii care a uitat de valorile spirituale, de Dumnezeu şi de eroii neamurilor lor! Nu se mai vorbeşte în sânul acesteia de şacrificiu pentru idealuri, ci doar de materie şi de cum materia să devină mai multă şi mai multă - şi de s-ar îneca în materie, tot nu s-ar sătura! ***Lumea civilizată a comercianţilor de suflete, a distrugătorilor de idealuri înalte, lumea denigratorilor credinţei şi a prigonitorilor Crucii.***

Dar ne întrebăm de ce românul nu ştie ce îl aşteaptă în Vest, de ce nu ştie românul că şi Amsterdamul va fi ars şi va cădea ca Sodoma si Gomora din cauza depravării lui ? De ce crede românul în inexistentul "bine" de acolo?

Răspunsul vine din istorie: este acelaşi lucru care s-a întâmplat timp de 50 de ani în România, dar sub altă formă. Cum românul de rând credea înainte de 89 că binele vine de la Răsărit, acum crede că vine de la Apus. Şi merge spre "*Apusu-şi*".

Cum de crede în civilizaţia vestică?

Simplu: datorită propagandei care se face continuu prin media mincinoasă şi aservită. S-a creat românului o părere jalnică despre el însuşi tocmai pentru a crede că nu e civilizat şi nu că va putea să se ridice singur spre valorile exaltate; dar aceste valori cărora li se face reclamă sunt pseudo-valori, create întru pierderea credinţei şi a sufletului pentru transformarea omului cu suflet în maşină de producţie fără suflet şi fără speranţă, fără capacitatea de revoltă care ar putea strica planurile celor ce doresc numai răul omului.

Şi după cum ziceam mai sus, românul nu cade singur în groapa pierzaniei lui, ci este legat la ochi şi împins spre aceasta.

Mircea Dinescu, unul dinte vânduţi, zicea odată, mai demult, în stilul limbajului colorat al domniei lui: "*Ce domne, cum să ia ungurii Transilvania? Sub braţ?*" şi toată lumea a râs, căci a căzut în plasa întinsă.

Această diversiune continuă de ani buni: cum poate cineva să ne fure ţara?! ***Sub braţ, d-le Dinescu***, vă răspund eu acum! Căci oricine are un liceu la făcut la zi poate să îşi dea seama că **pământul se cumpără, iar, mai nou, după noua Constituţie, poate fi cumpărat şi de coreenii din nord**, căci nimeni nu mai interzice străinilor acest lucru.

Iar ungurii, oameni cu care, de altfel, ne-am putea înţelege, sunt aţâţaţi spre dezbinarea cu românii de către conducătorii lor, oameni de altfel aserviţi aceloraşi profitori ca şi diversioniştii de care am pomenit mai sus.

Aşa dispare încet-încet România de sub proprietatea românilor, **aşa vom dispare ca neam.**

Este de ajuns numai să ne informăm ale cui sunt hotelurile, industria, băncile, şi majoritatea companiilor mici şi mijlocii. Nu ale românilor, ci ale evreilor, ascunşi sub mantia ţigănească. Mafia de la noi, condusă de vestiţi capi ai ţiganilor (nu pot să le zic rromi pentru că eu aşa am pomenit: ţigani, şi nu o fac pentru a-i jigni), face legea in cartiere, terorizând pe români şi făcându-i să îşi ia câmpii.

Toţi minoritarii se simt superiori acum: ei, care au crescut pe trupul sănătos ar României şi se înfruptă din seva românilor, se simt superiori şi se comportă ca atare.

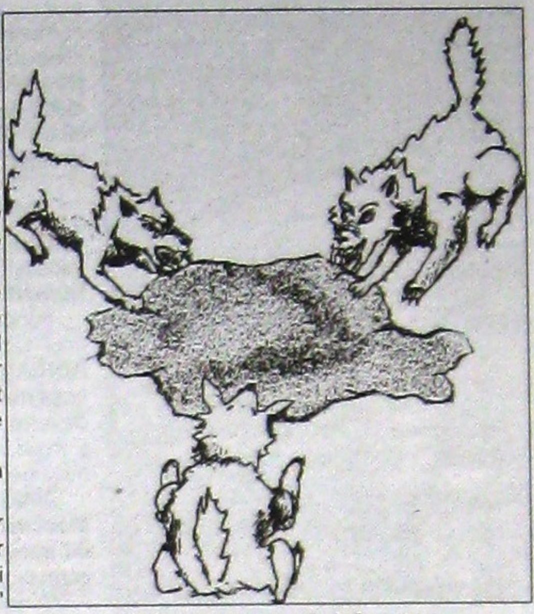
Românul e împins să plece în lume, să se piardă, să muncească pentru oameni ce nu ştiu altceva decât să ceară, fără să încerce şi să dea.

Prieten nu este nimeni pentru neamul acesta: singur trebuie să îşi poarte de grijă.

Copiii neamului mor pe fronturi, în războaie ce nu le aparţin, mor în lume departe de părinţii ai căror alinare ar trebui să fie. **Plecaţi în lume, împinşi de idealuri mici, de dorinţa de înavuţire, pentru un trai mai bun, fără să se mai gândească la ce e de drept al lor şi care rămâne în ruine.** Pleacă lăsând totul în urmă, pradă vandalilor fără credinţă care au început deja să ne "colonizeze" pământurile.

Ei vor pleca toţi ori majoritatea; ***aici ce va rămâne? Aici, în ţara noastră,*** pentru care jertfa de veacuri a înaintaşilor noştri a fost zadarnică, ***va fi gol?***

Nu, nu va fi gol, căci vor veni neamuri ce vor pretinde drepturi pe bogăţiile noastre, căci cum ne putem imagina un tărâm atât de bogat zăcând gol?

Oare nu asta se urmăreşte prin această "soluţie finală" de exterminare a românismului? ***Nu cumva se vrea exterminarea noastră pentru venirea lor?***

Politica dusă de guvernele române este una de exterminare; Hitler a fost un copil cu lagărele lui de "exterminare": ar fi trebuit să mai ia lecţii în acest domeniu de la guvernările noastre care îşi mănâncă proprii fii.

Să privim numai o clipă asupra situaţiei interne:

Muncitori nu mai există, iar acolo unde sunt, sunt omorâţi pur şi simplu cum au fost omorâţi cei de la Mina Anina, în "accidentul" de luna trecută, ori disponibilizaţi, asta însemnând exterminare prin înfometare.

Ţăranul român nu mai are voie să vândă în pieţe roşia lui, căci vine ţiganul şi îl ameninţă, îl obligă să-i vândă marfa la un preţ de nimic, ca pe urmă orăşeanul să nu-şi poată permite să cumpere din cauza preţului umflat.

Dacă un român încearcă să îşi deschidă o afacere este faultat de străinii ce acaparează domeniul respectiv, demoralizându-l, iar aceasta tot exterminare se cheamă.

Este clar ca lumina zilei că acesta e un program şi nicidecum nu se întâmplă spontan. Totul pentru uciderea neamului nostru pentru care s-a luptat.

În curând nu va mai fi nimeni care să ridice o biserică, o troiţă, ori măcar să aprindă o lumânare pentru eroii martiri întru credinţă ai neamului românesc.

Să zăbovim o clipă doar şi **să ne amintim de adevăratele modele**, demne de urmat: Avram Iancu, Tudor din Vladimiri, Horea şi ţăranii lui cu palmele bătute; să ne amintim de Doja şi de scaunul pe care a fost întinsat.

Să ne amintim de tinerii ţărani şi intelectuali ce au căzut în 1877 pentru Independenţă şi, în 1916-1918, pentru idealul de veacuri - Întregirea, şi pentru momentul 1 Decembrie, când toată suflarea era la Alba; să ne amintim de 27 martie 1918, când Moldova lui Ştefan Cel Mare s-a reîntregit. Pentru toate acestea nu puţine râuri de sânge au curs din piepturi româneşti.

Să ne amintim de blamata noastră Mişcare Legionară ai cărei tineri, credincioşi creştini şi iubitori de patrie, au fost închişi, schingiuiţi, omorâţi sub trei regimuri unul mai odios ca celălalt, tineri care au ridicat biserici şi care pentru idealul lor s-au alăturat sfinţilor, dându-şi viaţa.

Să ne amintim şi de tinerii ce au căzut în **decembrie 1989** şi de cei masacraţi în mineriadele din 1990 şi 1991, pentru dorinţa de a scăpa de un regim tiranic ce se perpetua chiar dacă tiranul căzuse, pentru că alt tiran, al sufletelor, conducea. Să ne gândim la faptul că sărmanii mineri au fost păcăliţi de cei ce ne vând, că au fost împinşi la asemenea fapte de manipulatori ce au profitat de foamea lor, de faptul că vroiau o pâine. Vroiau PÂINE! Iar Anina nu a fost ultima mină explodată, vor fi multe altele. Mine în care se bagă mai mulţi bani decât se scot. Mine precum cea de la Roşia Montană care suge din buget doar pentru a polua zona.

Nimeni nu ştie de **eroii basarabeni** căzuţi în 1992 în Transnistria pentru cauza naţională demonstrând prin fapte dorinţa lor de românism. Război pierdut datorită trădării. De eroul Filip Lupaşcu, plecat ca voluntar, căzut vitejeşte apărându-şi camarazii de arme şi ideal. Pentru detalii despre aceşti mari oameni, eroi şi sfinţi ai românismului, vă pot recomanda cartea "Românii de la Est - Război pe Nistru" de Anatolie Munteanu, militar de carieră şi participant direct pe frontul din Transnistria, şi Nicolae Ciubotaru, doctor, conferenţiar universitar al Catedrei de Istorie a Universităţii Pedagogice "Ion Creangă" din Chişinău, carte apărută la editura AGER Economistul, Bucureşti.

Toate aceste sacrificii în van? Nişte nebuni toţi au fost? ***Ori viziunea noastră asupra sacrificiului este greşită?***

De ce nu vedem pericolul ce ne aşteaptă?

Nu vedem că nu mai avem dreptul să ne exprimăm liber asupra unor fapte ce nu s-au întâmplat, dar ne sunt puse în spate?

Nu vedem că presa ne minte ori prezintă tendenţios evenimentele? Pentru că e înstrăinată!

Ne vrea străinul binele? Nu şi-l vrea doar pe e al lui?

Ne vom mai numi ţară liberă când "vor veni americanii"? Ce certitudini avem că nu vor face ca "mama Rusia" care ne-a exploatat atâta amar de vreme şi care, dacă ar fi putut să ne ia şi ce aveam în burtă, ne-ar fi luat?

Au venit deja! Baze americane pe teritoriul României! Şi acum cum ne vom numi? Paşalâc american? Ori vom fi al 52-lea stat al USA?

Dar de ce baze americane doar la noi şi la bulgari? De ce nu şi în Spania, Franţa?

1) În Spania nu, pentru că spaniolii încă mai ţin la identitatea lor;

2) Nu în Franţa căci este moartă deja şi îngropată, nu mai are nevoie priveghi!

Aceste baze sunt pur şi simplu baze pentru trupe de represiune, iar ei vor tăia aripile avântului naţionalist. **(continuare în pag. 15)**

Matei Mihăilescu, student, 20 de ani

TURCIA

Prin farmecul natural, bogăția impresionantă a vestigiilor istorice, a obiceiurilor și tradițiilor, opuse celor europene, **TURCIA** a constituit și constituie încă o atracție turistică de prim plan pentru iubitorul de drumeție român; deloc de neglijat este distanța relativ mică dintre frontierele țării noastre și cele turcești.

EDIRNE (ADRIANOPOL)

Poarta de intrare pentru cel ce folosește transportul rutier este orașul **EDIRNE**.

Fondat de împăratul roman **ADRIAN** în anul 125 d. Hr. (de unde și vechiul nume **ADRIANOPOL**), a fost apoi **capitala Imperiului Otoman** între 1413 - 1458, devenind baza incursiunilor turcești în Europa, când se zicea că ar fi avut 300 de moschei.

Atracția principală a orașului este ***Moscheea lui Selim***, singurul obiectiv ce nu trebuie ocolit chiar și de acela ce are puțin timp liber la dispoziție.

Considerată demult a fi cel mai înalt edificiu al arhitecturii otomane, a fost construită de un maestru arhitect, ***Sinan***, pentru sultanul Selim al II-lea, între anii 1569-1574.

Domul central este încadrat de 4 minarete, având dimensiuni considerabile: diametrul de 31,3 m și înălțimea de 43,5 m.

În apropiere se află hotelul *Rustem Pașa*, un nume ce nu spune nimic, dar te face să te oprești să-l admiri: o clădire lungă, dreptunghiulară, cu acoperișul din sfere de sticlă, construit în sec. al XVI-lea și aflat într-un fost caravanseray, fost loc de popas pentru caravanele care străbăteau Turcia de odinioară.

Am avut norocul ca vizita mea estivală să coincidă cu *Yaghi Gures*, luptele turcești în ulei. Au participat circa 1000 de luptători, unși cu ulei de măsline diluat și împărțiți pe clase, în funcție de vârstă și înălțime, concurenții desfășurându-se în sunetul muzicii țigănești.

ISTANBUL (CONSTANTNOPOL)

Fosta capitală a țării, **ISTANBUL (fostul CONSTANTINOPOL, orașul împăratului Constantin cel Mare)** era cel mai mare și luxos centru de cumpărături din lume timp de secole întregi; capitalele europene medievale păreau niște biete sate în comparație cu Constantinopolul. Astăzi a rămas prea puțin din orașul original, și se spune că se poate găsi la Veneția cea mai apropiată replică a vechiului Constantinopol.

Partea veche este, desigur, cea mai frecventată de turiștii din toată lumea.

"Obiectivul nr. 1" este ***AYA SOFIA (Biserica Sf. Sofia)*** care nu este numai principala clădire bizantină din Istanbul, ci și cea mai mare atracție din oraș, una dintre cele mai frumoase creații arhitecturale din lume, dar probabil și cea mai importantă.

Ridicată în anul 536, în timpul domniei lui **Iustinian**, are o înălțime remarcabilă (56 m) și o lungime de 32 m. Mozaicurile decorative îi înfățișează pe Iisus Hristos, Ioan Botezătorul, Fecioara Maria.

Când a devenit moschee mozaicurile nu au fost distruse, ci au fost acoperite cu un simplu strat de var, și au fost restaurate în timpul remanierilor din anii 1930, când **fondatorul Turciei moderne, Ataturk**, a convertit-o în *Muzeu Național*.

Și fiindcă suntem pe tărâm religios, să vorbesc și despre moscheele vechi, bijuterii arhitecturale de mare valoare.

O descriu pe cea mai frumoasă, ***Moscheea Albastră***, a sultanului **Ahmet I**, aflată cu fața către Biserica Sf. Sofia. Construită între 1609 - 1616, cu scopul de a înfățișa lumii superioritatea islamismului, impresionantă prin mărime, are 26 de ferestre și zidurile interioare decorate cu ceramică albastră de Iznic. Numărul minaretelor era egal cu numărul moscheelor mari care existau în Mecca, de aceea sultanul a trebuit să doneze un minaret Meccăi.

Adăpostește și o școală religioasă, un spital, un caravanseray și o cantină gratuită.

Între pivnițe se află ***Muzeul Covorului***; produsele, adevărate opere de artă, sunt țesute manual.

O altă splendidă ***Moschee a lui Sinan***, a doua ca mărime din oraș și una dintre cele mai frumoase din lume, construită în 1550, se află în *Piața Egipteană*. Interiorul

este pătrat: 58 / 58 m, diametrul domului este de 57 m și înălțimea de 47 m. În grădina liniștită din spate, printr-o pădure de pietre funerare, se află și mormântul lui Soliman Magnificul și al soției sale, Roxelena.

Un obiectiv major care necesită o zi întreagă pentru vizitare este ***Palatul Topkapi***. Acesta era centrul puternic al Imperiului Otoman și a fost creat de **Soliman Magnificul**. Palatul a devenit locul unor evenimente și sublime și sordide deopotrivă, de-a lungul a 400 de ani de istorie. Fiecare sultan a modificat clădirea după nevoi, știrbind în acest fel unitatea arhitecturală a palatului.

În complex sunt trei zone distincte: *Palatul Extern*, *Palatul Intern* și *Haremul*, fiecare dintre ele fiind împărțite în curți diferite, legate prin porți.

Pe vremuri locuiau și lucrau aici 50.000 oameni: era un adevărat "oraș în oraș", având și dormitoare pentru gărzi, meșteșugari, toți purtând însemne pentru identificare. Palatul avea chiar propria grădină zoologică, unde erau ținuți lei, elefanți, urși și alte animale dăruite de conducătorii străini.

Se află aici și un *Muzeu al Armelor*, unde, cu părere de rău, am văzut și ***sabia lui Ștefan cel Mare***. (Sabia a fost expusă vara trecută, timp de cca. o lună, în câteva orașe mari din România.)

Mi-a plăcut foarte mult ***Tezaurul*** care deține un volum impresionant de bijuterii și metale prețioase ale otomanilor: se află aici un tron din aur masiv, pumnale împodobite cu bijuterii, coperți din fildeș pentru cărți, lespezi imense de smarald, precum și diamantul de 84 de carate, "Făuritorul de linguri", care a fost "vedeta" filmului de aventuri "Topkapi".

Haremul înflăcărează probabil cel mai mult imaginația vizitatorului, alimentată de imaginea cadânelor și sclavelor aflate în așteptarea venirii sultanului. Din cele 300 de camere sunt deschise astăzi 40, cele mai mari și mai frumoase aparținând concubinelor favorite și soțiilor legate, 4 la număr.

Marele Bazar este un loc căutat de turiști, cu zeci de magazine, de o parte și de alta a galeriilor, unde toți se tocmesc pentru tot, de la covoare și jachete din piele, până la antichități, icoane și bijuterii din aur. Un alt bazar mai mic este ***Piața Egipteană*** care oferă o bună imagine asupra producției turcești de plante, condimente și obiecte pentru cadouri. În față, la intrare, muncesc meșteșugari bătrâni, lucrători în lemn, învăluiți parcă într-o atmosferă medievală.

(continuare în pag. 13)

Emilian Ghika

"CENTURA" POLITICII – RETRO

Agenda aderării şi accidentele de parcurs

Unii parlamentari europeni au criticat foarte vehement autorităţile noastre.

Parlamentul de la Budapesta a votat în regim de urgenţă legea prin care se constituie o nouă Fundaţie *Emanoil Gojdu*, pentru care România trebuie să plătească milioane de euro.

Unii deputaţi germani l-au interpelat pe Mihai Ungureanu în legătură cu încălcarea testamentului lăsat de Emanoil Gojdu, după ce România a semnat un acord cu Ungaria pentru constituirea altei fundaţii, cu alte scopuri decât cele indicate de marele patriot român.

Pe drumul spre UE, am mai bifat o acţiune: am constituit Departamentul Anti-fraudă, altceva decât Departamentul Naţional Anticorupţie: OLAF a avertizat că *există politicieni români care şi-au însuşit fonduri europene*, dar anchetele bat pasul pe loc fiindcă nu exista un nou departament.

Jacques Chirac nu a pierdut prilejul să tacă în timpul vizitei lui Traian Băsescu la Palatul Elysee. I-a numit pe români "fraţii noştri din Europa", i-a mângâiat pe creştet că le-ar sta bine în UE şi atât.

După întâlnire, nu a participat la conferinţa de presă cu Traian Băsescu.

Preşedintele român a avut surpriza să vadă că Franţa a expulzat peste 2000 de cetăţeni din România, majoritatea cerşetori agresivi sau hoţi, fără ca ambasada noastră de la Paris să fie anunţată în prealabil.

Ca să arate că nu uită uşor formula "au venit să-şi ia tainul" şi alte opţiuni de politică externă, Chirac i-a propus lui Traian Băsescu o axă politică şi culturală Paris - Bucureşti. "Una este axa Washington – Londra - Bucureşti, care este o axă de securitate naţională importantă pentru siguranţa României, şi alta este axa Paris - Bucureşti", a răspuns Traian Băsescu. Pentru limbajul lui direct, presa franceză l-a numit "Domnul De-a-Dreptu".

"Le Figaro" a subliniat că România cooperează strâns cu Statele Unite şi că este suspectată că ar avea închisori secrete în care CIA îi torturează pe prizonieri.

După ce a recunoscut că nu se poate trece peste Franţa în drumul spre Uniunea Europeană, Traian Băsescu a spus că România devine "tot mai enervant de europeană". Mai avem însă multe lucruri care nu ne calmează deloc. De ziua mondială a toaletelor, organizaţia britanică de caritate WaterAid a pus România pe lista ruşinii fiindcă peste o treime din populaţie nu are măcar closete. Lista ruşinii cuprinde România, Rusia, Turcia, Mexic, Brazilia, Egipt, Maroc, India şi China.

Jonathan Scheele s-a supărat pe "Micul Paris"

Supărat că Primăria Capitalei nu şi-a trimis reprezentanţii să discute despre planificarea urbanistică, Jonathan Scheele a declarat că "Micul Paris" are o circulaţie haotică, improprie pentru o metropolă a Uniunii Europene.

De doi ani, Bucureştiul a primit un credit de 9.500.000 euro pentru restaurarea Centrului istoric, dar a cheltuit numai 450.000 euro pentru un studiu de consultanţă.

Şeful Delegaţiei Comisiei Europene apreciază că un asemenea oraş murdar, prost gestionat, fără viziune edilitară, nu este demn pentru intrarea în Uniune. Primarul Adrian Videanu a apreciat că "a fost o declaraţie la nervi". Dar ambasadorul Uniunii nu pare să-şi piardă cumpătul uşor, iar remarcile lui se bazează pe o realitate tristă.

Mai văd şi alţii că avem probleme, nu numai Jonathan Scheele: Olli Rehn, comisarul pentru extindere, a avertizat din nou că "România nu are timp de pierdut" în lupta contra corupţilor. Raportul elaborat de Pierre Moscovici a fost dezbătut de Parlamentul European. Primul reproş - nivelul prea ridicat al corupţiei. Trebuie să trecem dincolo de angajamente şi declaraţii politice. Partenerii noştri vor să se rezolve dosarele marilor rechini. La o întâlnire cu magistraţii, înainte să plece la Bruxelles, Traian Băsescu avertizase că nu vor mai veni bani de la Uniunea Europeană la Consiliul Superior al Magistraturii dacă dosarele trenează la fel de mult ca pe timpul "sistemului ticăloşit".

Baroneasa Emma Nicholson ne-a criticat că nu deschidem dosarele pentru adopţia copiilor de către străini, deşi tot ea ne critica altădată exact din aceleaşi motive.

Unii parlamentari au propus ca amendament noţiunea de "autoguvernare" pentru minorităţile naţionale. ***Pierre Moscovici a subliniat însă că are prioritate dreptul intern românesc.***

România este criticată şi pentru că a acceptat organisme agricole modificate genetic. Olli Rehn, comisarul pentru extindere europeană, a avertizat din nou România că trebuie să interzică plantele şi animalele modificate genetic. Ţara noastră nu are însă nici un plan, nici bani, nici aparatură pentru combaterea fenomenului.

Fiindcă preşedintele George Bush a dat liber la Moammar Al-Kadhafi, care nu mai este terorist, ministrul Mihai Răzvan Ungureanu a făcut o vizită la Tripoli. România speră să relanseze relaţiile sale cu Libia, ţară care ne-a rămas oricum datoare şi care a devenit foarte atractivă pentru Occident. Poate investeşte Kadhafi în România fiindcă americanii de la Lockheed Martin, care voiau să vină la Romaero, s-au speriat când au văzut că au dispărut banii propuşi de Guvernul român pentru modernizare, iar Aeroportul Băneasa pare să aibă aceeaşi soartă.

Războiul dintre Rusia şi Ucraina

Pe durata sărbătorilor, Kremlinul a oferit fiori de gheaţă pentru toată Europa. Totul a început de la neînţelegerile dintre ruşi şi ucrainenii care fură gaze din conducta GAZPROM şi le vând... românilor şi bulgarilor. Plauzibil, dar trebuie dovezi.

După negocieri dure, Ded Moroz de la Moscova a ajuns la un compromis onorabil pentru ambele părţi cu haholii lui Viktor Iuşcenko: ruşii vând gazul cu 230 de dolari mia de m^3, iar ucrainenii cumpără de la ei cu 95 de dolari mia de m^3. Până la 1 ian. 2006, Ucraina plătea 50 $ pentru mia de m^3, dar mai şi umbla pe la conductele ruşilor. După ce a rămas trei zile fără naftă, Iuşcenko vorbea despre "o adevărată victorie".

Haholii s-u supărat totuşi pe preţ. În consecinţă, Parlamentul de la Kiev a votat o moţiune de cenzură, prin care Guvernul condus de Iurii Ehanurov a fost scos pe tuşă.

Să revenim. GAZPROM din Rusia vinde cu 230 $ mia de m^3, iar NAFTOGAZ din Ucraina cumpără cu 95 $. Absurdul se traduce astfel: GAZPROM vinde gaze firmei intermediare ROSUKRENERGO, o căpuşă care cumpără gaze şi din Turcmenistan - cu 50 de $, şi din Rusia - cu 230 de $. Ucraina mai câştigă ceva din tranzit: de la 1,09 $ / 1000 m^3 la 1,60 $ / 1000 m^3 de gaz transportat pe o distanţă de 100 km.

Ziarul "Kommersant" arată că firma căpuşă ROSUKRENERGO care transportă gazul pe conductele ruşilor, aparţine lui Simion Moghilevici, cetăţean sovietic, emigrat în 1990 în Israel. Prin contul lui Moghilevici, din "Bank of New York", în 1998-1999, au trecut 10 miliarde de dolari. Infractorul este căutat de FBI, care se face că nu-l găseşte. Normal. El are o reţea de prostituate şi cluburi de noapte la Budapesta şi la Praga.

Aşa au aflat şi gânditorii de la Bruxelles unde este robinetul. Uniunea Europeană a cerut de mai multe ori ţărilor membre şi candidate să-şi construiască alternative energetice la resursele din Rusia. Inutil. Cancelarul Gerhard Schroeder a semnat în oct., la Berlin, cu Vladimir Putin, un acord pentru construirea unei conducte de gaz pe fundul Mării Baltice, care să ocolească năzuroasele vecine Ucraina, ţările baltice şi Polonia. Cei frustraţi au strigat ca din gură de şarpe: "Este un nou pact Molotov-Ribbentrop!" O fi, dar trăim în capitalism, iar ţarul Vova are dreptul să-şi vândă gazul cui vrea şi la ce preţ pofteşte. Sau uităm brusc de economia de piaţă? *Nu este vinovat Putin că a crescut preţul la naftă, prost este cel care se lasă şantajat de ruşi.*

Războiul dintre Ucraina şi Rusia este şi o problemă politică, având reverberaţii asupra întregii Europe. *Dacă gânditorii de la Bruxelles nu vor să fie năduşiţi de gazele lui Putin, atunci să vină cu idei, fiindcă bani au.*

În timp ce Moghilevici îi trage pe sfori şi pe ruşi, şi pe ucraineni, Vladimir Wolfovici Jirinovski, vicepreşedintele Dumei de Stat de la Moscova, a venit cu o propunere tipică de luptă contra gripei aviare: "Trebuie să obligăm guvernul să oprească migraţia păsărilor migratoare, gata, s-a zis cu migrarea spre nord, n-au decât păsările sălbatice să rămână în sud. Să împuşcăm toate păsările, să-i scoatem pe bărbaţii noştri la graniţă, să desfăşurăm armata la hotare şi să oprească păsările cu foc de arme", a decretat Vladimir Wolfovici.

Kremlinul e gata pentru "Războiul Stelelor"

Cu adevărat gravă este însă noua doctrină militară a Rusiei, expusă de Serghei Ivanov, **adjunctul lui Putin:**

"***Mai întâi - menţinerea şi dezvoltarea forţelor de intimidare strategică.*** *La sfârşitul anului trecut, am dezvoltat un nou detaşament strategic de rachete, înarmat cu sisteme Topol-M (SS-27). Anul acesta, vor apărea mai multe sisteme mobile Topol-M (SS-X-27), care nu au analog în lume, iar în decursul următorilor ani - Proiectul 955 "Borei". Întotdeauna ne-am îndeplinit şi ne vom îndeplini obligaţiile, inclusiv cele ce decurg din acordurile cu SUA, referitoare la reducerea şi limitarea armamentului strategic ofensiv, ce prevăd diminuarea rezervelor nucleare ruse până la 1700-2200 de ogive.*

În acelaşi timp, ***Rusia nu intenţionează să renunţe la armamentul nuclear care va rămâne factor-cheie*** *în prevenire şi un instrument dintre cele mai importante de apărare a intereselor noastre naţionale.*

A doua prioritate - dezvoltarea forţelor militare convenţionale - subunităţi de reacţie rapidă *în armată, în marină, flotă, în trupele de desant aerian, unităţi formate din soldaţi profesionişti.*

A treia prioritate - dezvoltarea pregătirii militare. *Anul trecut, am avut peste 50 de aplicaţii militare strategice. Cele mai importante au fost manevrele tactice în Orientul Îndepărtat, în Asia Centrală, China şi India".*

Nu cred că ruşii îl vor căuta pe Şamil Basaev cu rachete Topol.

"Traiane, mă nesîmţîtule, mă!"

Şi abia plecase studentul tomnatic Dan Voiculescu la Londra, să mai dea nişte examene la etică, că (sic!) se simţi mursicat la prestigiu de Traian Băsescu. El i-a trimis preşedintelui o scrisoare deschisă pentru toată lumea, care l-ar revolta până şi pe Caragiale:

(continuare în pag. următoare)

Viorel Patrichi

"CENTURA" POLITICII (continuare din pag. precedentă)

"Cred, d-le preşedinte, că este o chestiune de bun-simţ să mergeţi până la capăt. Să le spuneţi în mod deschis oamenilor cine sunt grupuri de interese care atentează direct la buzunarul cetăţeanului. Nu vă puteţi afişa la nesfârşit cu un aer superior în faţa românilor, spunându-le: atenţie, ştiu că sunteţi furaţi de grupuri de interese, fără să nominalizaţi aceste grupuri. Dacă nu le dezvăluiţi, înseamnă că sunteţi complice ale acestor grupuri de interese sau sunteţi un demagog bântuit zi de zi de febra imaginii proprii. Din păcate, atitudinea dvs. de tipul "dă-i şi fugi" mă obligă să nu-mi schimb opinia - aţi fost şi rămâneţi un mare ipocrit. Dacă vreţi să dovediţi că mă înşel, în calitatea dvs. de "cel mai informat om din stat", comunicaţi opiniei publice - în mod transparent - care sunt grupurile de interese din jurul Ministerului Economiei care au ridicat preţul gazelor în România. Românii vor cunoaşte adevărata dvs. faţă, chiar dacă veţi avea grijă să trageţi mai adânc pe ochi celebrul fes prezidenţial".

Nu ştim încă dacă studentul tomnatic de la Crescentul lui Ceauşescu ne fură pe toţi sau nu. Este treaba procurorilor. Ceea ce ştim însă este faptul extrem de grav că a trebuit să izbucnească războiul gazului dintre Rusia şi Ucraina ca să aflăm şi noi, românii, că un ministru smolit a oferit ruşilor cel mai mare preţ pentru naftă din toată Europa. Na, că măcar aici am fost mai tari ca nemţii! Iar când întrebam de ce se scumpesc gazele într-un asemenea hal, alde Sereş ne ofereau explicaţii pe tavă: "cerinţele Uniunii Europene".

Ce-ai făcut, Căline? De ce n-ai vrut alegeri anticipate, aşa cum ţi-a spus Marinelu? Vrei să-l duci în cârcă şi pe Dan Voiculescu? În politică, aşa ceva se cheamă simplu: "prostie". Dacă Traian Băsescu s-ar conduce după principiul "dă-i şi fugi!", studentul de la Crescent este maestru în altă maieutică: "Ia şi fugi!". Nu aşa că trecutul sună altfel? El speră că preşedintele nu va divulga numele escrocilor de teamă că s-ar... antepronunţa.

Reamintim că studentul de la Crescent tuna şi fulgera contra securiştilor din politică. I s-a comunicat că se vor cerceta mai adânc dosarele de cadre ale politicienilor şi a tăcut mâlc. Mai deunăzi, tot el a mai venit cu o "soluţie imorală": a cerut public verificarea averilor ilicite. Aliaţii lui, la fel de pezevenghi, au transmis că s-a primit de la Comisia Europeană o recomandare privind verificarea averilor ilicite ale politicienilor. Imediat, studentul de la Crescent şi miniştrii lui au cerut să vadă cu ochii lor comunicatul oficial de la Comisia Europeană, după care n-au mai ciripit nimic despre controlul averilor. "Ciocu mic!", a spus nemuritorul Miki Şpagă.

Nabucco, o fata morgana

GAZPROM extrage 550 miliarde m^3 de gaz pe an, din care exportă 150 miliarde m^3 spre 28 de ţări europene şi ex-sovietice. Principalii consumatori sunt Germania, Italia şi Franţa.

Uniunea Europeană, deci şi România, îşi leagă speranţele de ***conducta Nabucco***, care va pleca din Turcia, prin Bulgaria, România, Ungaria şi Austria. Nabucco va transporta gazul din Iran şi Turcmenistan spre Europa. Se vor implica în construcţia proiectului companiile MOL din Ungaria şi OMV din Austria. Nabucco va costa aprox. 5 miliarde euro, va avea o lung. de 2841 km, va demara în 2008 şi va fi gata în 2011.

România, ţară de tranzit obligatoriu, a vândut compania PETROM către OMV Austria, prin urmare va avea cine să-i reprezinte interesele, n-aşa? Pe teritoriul nostru, conducta va avea 457 km şi va fi construită de Transgaz.

Dilii sau corupţi?

"În vara trecută, vorbeam de grupuri de interese în jurul Ministerului Industriilor, pentru ca acum să constatăm că avem cel mai mare preţ la gaze", l-a spărcuit Train Băsescu pe Codruţ Sereş, carne din carnea lui Dan Voiculescu. După mai multe minciuni penibile, Sereş s-a obrăznicit: "Sunt sigur că dl. preşedinte Traian Băsescu are informaţii la îndemână şi cred că poate să pună la dispoziţia opiniei publice care sunt aceste grupuri de interese, pentru că, după aprox. un an de prelungire a suspansului, dacă nu le precizezi, s-ar putea să fii încadrat la zona de tăinuire, ceea ce este extrem de grav".

Aşa este, pe cine nu laşi să moară nu te lasă să trăieşti. Ce-ai făcut, Căline?!... Nimic, el e convins că preţul la gaze nu e prea mare.

Germania plătea în ian. 2006 260 $ / mia de m^3 de gaze, iar România le dă ruşilor 285 dolari. Până la urmă, Sereş s-a încurcat în propriile minciuni. În nov. 2005, el a fost la Moscova, unde a negociat, chipurile, cu Medvedev, vicepreşedintele GAZPROM, prelungirea contractului până în 2030. "Cu această ocazie, preşedintele Gazexport ne-a asigurat că, în 2006, România nu va importa gaze la preţuri mai mari de 280 $ / mia de m^3. Anterior, ANRGN, Ruhrgas şi Gas de France (noii acţionari de la Distrugaz Sud şi Distrigaz Nord), previzionaseră pentru 2006 un preţ de aprox. 300 $ / mia de m^3 ", susţine Sereş care pretinde că ne-a fericit cu un preţ bun la gaze.

Este o prostie să dai resursele proprii de gaze către străini de interesele statului. Privatizarea imediată a Romgaz nu este oportună, având în vedere actuala conjunctură de pe piaţa internaţională a energiei. România trebuie să anuleze într-un timp rezonabil dependenţa energetică pe timp de iarnă.

Economistul Ilie Şerbănescu a subliniat foarte pitoresc o situaţie dramatică pentru noi toţi: "Privatizarea Romgaz este o prostie, o inconştienţă, un act sinucigaş. Am şi eu o pârghie ca să nu depind de gazul rusesc şi îl dau la alţii? Trebuie să fii diliu ca să faci aşa ceva!"

Nu, domnilor, politicienii noştri nu erau dilii când au înstrăinat Petrom, Romgaz, Insula Şerpilor, nordul Bucovinei, sudul Basarabiei, Sidex, Reşiţa, Slatina, BCR... Erau corupţi până în măduva oaselor.

Să dai străinilor până şi rezervele strategice, iar oamenii tăi să dârdâie de frig, cu mâna întinsă spre ruşi, este cea mai evidentă dovadă de trădare naţională.

Transilvania - din nou pe tarabă

În timp ce naşul Marinelu îşi boteza fina de la Piscu-Galaţi, Marko Bellissima de la uşa stabilimentului din Piaţa Victoriei a anunţat că Partidul Democrat, care l-a propulsat pe preşedinte, "are o retorică naţionalistă", ce nu dă bine în Partidul Popular European. Indirect, Marko vrea să-i şantajeze pe politicienii Alianţei D.A. să voteze pentru statutul minorităţii maghiare, aşa cum l-a propus UDMR.

Dacă această lege ar consfinţi autonomia pretins culturală a ungurilor, s-ar legaliza o situaţie reală în teren. Harghita şi Covasna au devenit deja un fel de stat în stat.

Legea Statutului Minorităţilor, propusă de UDMR, a căzut la vot în Senat, după o ditirambă a lui Corneliu Vadim Tudor. A urmat Partidul Conservator, care s-a opus acestei legi, fie direct, fie prin chiul deliberat de la vot. Acum, Partidul Democrat se opune aberaţiei.

Ungurii şi-au organizat deja un Consiliu Naţional al Autonomiei Culturale, un fel de guvern propriu. "Nu este nici o şansă pentru a accepta înfiinţarea unui organism de sine stătător, cum este Consiliul Naţional al Autonomiei Culturale. Un astfel de Consiliu nu are acoperire în dreptul intern sau în cel internaţional", a subliniat Valeriu Tabără.

Şi ce dacă?

UDMR funcţionează ilegal fiindcă în România legea interzice partidele pe criterii etnice, dar, de 16 ani, joacă pe sârmă cu toate guvernele. Pas cu pas, a obţinut toate concesiile posibile.

Transilvania este însuşită sau cumpărată bucată cu bucată. Urmaşii grofilor primesc sute de mii de hectare de pădure prin noua lege funciară.

Nu întâmplător, la Ministerul de Externe de la Budapesta s-a înfiinţat un departament care se ocupă numai de retrocedările din România.

Tot ca o formă de tain pentru votarea Tratatului de aderare, guvernul Tăriceanu a acceptat să îngroape fundaţia *Emanoil Gojdu*, tot în folosul Budapestei.

Până unde va putea însă Marko Bella să întindă coarda?

Prostănacu şi tinicheaua de la CIA

Din cauza inconştienţei Prostănacului, România riscă aderarea la Uniunea Europeană. De ce? Fiindcă el a semnat primul acord cu americanii privind imunitatea militarilor lui Bush în ţara noastră. Indiferent ce-ar face. Chiar dacă ar fi vorba de torturarea unor cetăţeni străini pe teritoriul nostru naţional. Actuala alianţă politică a preluat situaţia creată de Partidu-lu-Mucles, iar Traian Băsescu face echilibristică mortală pe axa Washington – Londra - Topraisar. Sperăm că nu cu ochii închişi. Încă mai aşteptăm dovezi.

Scandalul puşcăriilor CIA revine mai puternic şi să ne ferească Dumnezeu să fie adevărat fiindcă ipocrizia politicienilor de la Bruxelles este fără egal atunci când vor să păstreze aparenţele. Serviciile secrete elveţiene ar fi obţinut un fax trimis de ministrul egiptean al Afacerilor Externe către Ambasada Egiptului de la Londra, prin care se arată că 23 de irakieni şi afgani au fost interogaţi în baza militară de la Mihail Kogălniceanu, după cum arată ziarul elveţian "Sonntags Blick".

"*România nu-şi va recunoaşte niciodată implicarea, dar dacă va fi prinsă cu mâţa-n sac, va risca o întârziere minimă la aderare de doi ani, până în 2009, şi în cel mai rău caz - suspendarea aderării pe termen nelimitat*", a avertiza parlamentarul laburist Claude Moraes. (Personajul vede paiul nostru, dar uită de bârna lui Tony Blair, şeful laburiştilor britanici.)

Paul Goma pentru Premiul Nobel

Romanian Global News, cea mai interesantă agenţie de presă pentru românii de pretutindeni, anunţă că Paul Goma va fi propus pentru a candida la Premiul Nobel pentru literatură.

Propunerea aparţine mai multor organizaţii neguvernamentale, dar nu este susţinută de Uniunea Scriitorilor. Nicolae Manolescu, preşedintele Uniunii, l-a încondeiat pe Paul Goma drept "antisemit". În consecinţă, măreţul critic a mai primit şi postul de ambasador la UNESCO. El, care a scris că Mihai Eminescu este un obstacol în drumul nostru spre Uniunea Europeană fiindcă a scris "Eu îmi apăr sărăcia, şi nevoile, şi neamul", el, care a scris că "Vitoria Lipan este o mic-burgheză", de se strâmbau de râs toate loazele din liceu, el l-a înfierat pe Paul Goma care este totuşi un martir printre noi.

"Păcatul" lui Goma: a suferit prea mult într-o perioadă tulbure şi are autoritatea morală să arate cine a provocat pogromurile de la Iaşi şi din Transnistria, cine erau comisarii care ne arătau drumul spre fericirea din kolhoz sau de la Canal. De aceea, scriitorii noştri s-au aliniat şi au decretat: "Paul Goma este antisemit".

Fiindcă au existat indivizi ca Nicolae Manolescu, România nu a primit niciodată un Premiu Nobel pentru literatură. Şi ar fi meritat destui: Liviu Rebreanu, Lucian Blaga, Nichita Stănescu, Marin Sorescu.

Sharon, ultimul general pentru Eretz Israel

S-a stins o mare minte politico-militară: Ariel Sharon, generalul care a devenit treptat om politic pragmatic, ultimul general care a visat la Israelul Mare, pentru a sfârşi prin fortificarea unei ţări puternice, care să conteze în lume. Sharon a construit un zid înalt de zece metri, dincolo de care palestinienii nu au decât să fiarbă în suc propriu. A primit şpăgi electorale, lucru recunoscut de unul din feciori, s-a însurat cu două surori din Braşov. I-a vânat pe arabi şi-n gaură de şarpe, dar i-a ras cu buldozerul şi pe evreii lui atunci când nu-l ascultau, fie că a fost vorba de coloniile din Peninsula Sinai, fie de coloniile din Gaza. În ofensiva militară, s-a călăuzit după un principiu vechi şi foarte util atunci când vrei să impui un stat nou în lume: să invadezi cât mai multe teritorii, pentru ca la masa tratativelor să ai de unde ceda, fiindcă şi aşa nu-ţi aparţin toate pământurile luate.

Românii n-au aplicat niciodată în istoria lor acest fariseism practic: au cedat mereu şi s-au retras tot mai mult spre Dâmboviţa.

ROMÂNII DIN SERBIA, "FLOARE DE LATINITATE"

Am fost miraţi de primirea, la redacţie, a revistei Românilor din Serbia, "***Floare de latinitate***".

De ce miraţi? Pentru că ne răsună zilnic în urechi lamentaţii de genul: "Mi-e ruşine că sunt român", "De-aş pleca odată din ţară!" etc.

Ei bine, **acestor fraţi ai noştri nu numai că nu se simt stingheriţi de faptul că sunt români**, **ci se mândresc cu originea lor, luptă cu îndârjire pentru păstrarea identităţii** şi, ceea ce este cel mai important, **îşi cresc copiii în acelaşi spirit.**

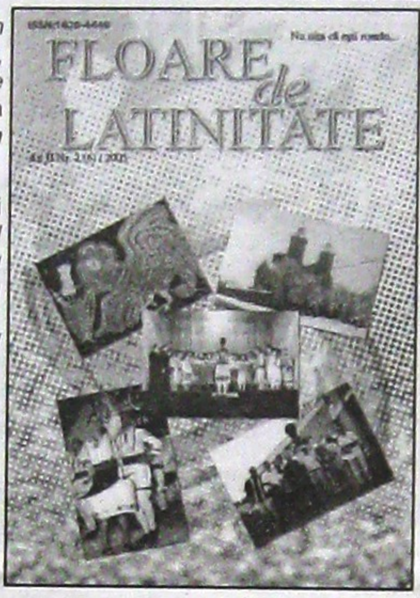
Ei nu admiră tot ce e străin, nu suferă de teama de a nu "deranja" "persoane sus-puse". Onoare lor!

The Balkan States
The main political divisions of the former Yugoslavia.

De altfel, în ultimul timp am avut marea bucurie de a constata că românii încep să se trezească şi să se mişte (timid încă, dar este, totuşi, un început!): basarabenii militează pentru unirea cu patria-mamă, ardelenii iau atitudine împotriva autonomizării regionale, iar în îndepărtatul (la propriu şi la figurat) continent american mai există câţiva români cărora nu le este deloc teamă că vor părea "retrograzi" apărând valorile româneşti.

De-a lungul timpului am scris despre "*Presa românească în Bucovina de Nord*", "*Cuibul <<Nicadorii>> din Coriţa, Albania*", "*Români care nu şi-au uitat ţara de baştină*", *Seri Culturale Româneşti la Chicago*, etc., iar în numărul trecut al revistei am prezentat *Mişcarea Unionistă din Rep. Moldova* şi Societatea *Avram Iancu* din Cluj.

Titlul revistei Românilor din Serbia vorbeşte de la sine, ca şi titlurile articolelor: *"Cruciada spirituală a Românilor din Banatul Sârbesc", "Şcoalele româneşti din Imperiul Otoman", "Poezii pentru Românii de dincolo", "Banatul, străveche vatră românească", "Mesia de la Voroneţ", "Ion Agârbiceanu, scriitor şi preot în Ţara Moţilor", "Avram Iancu, simbol al demnităţii naţionale", "Oina, sportul naţional al românilor", "Munţii Carpaţi, coloana vertebrală a României"* etc.

În 1919, prin Conferinţa de pace de la Paris, Banatul a fost împărţit Yugoslavia şi România; în cele două ţări rămânând populaţie românească, respectiv sârbă şi croată, guvernele asumându-şi sarcina rezolvării problemei minorităţilor.

Românii din Voivodina trăiesc în marea lor majoritate în Banatul de sud şi central, în 38 de localităţi, unele omogene iar altele cu populaţie mixtă (română şi sârbă).

Descreşterea dramatică a populaţiei româneşti din Banatul iugoslav, cu peste 50% faţă de perioada interbelică (în 1921 trăiau aici cca. 80.000 de români), este cu atât mai îngrijorătoare cu cât rata scăderii este mult mai accentuată în ultimul deceniu. Pentru evitarea dispariţiei etnice de pe aceste meleaguri prin asimilare, se depun eforturi de către toţi Românii, inclusiv de către instituţiile şi asociaţiile cu caracter românesc

Pentru păstrarea identităţii naţionale factorul cultural este de importanţă majoră, de aceea în fiecare localitate cu populaţie românească există societăţi cultural – artistice şi în fiecare an se organizează **manifestări culturale:** Festivalul de Folclor şi Muzică Românească din Voivodina, Zilele de Teatru, Festivalul Copiilor.

Dezvoltarea conştiinţei naţionale la tinerele generaţii se realizează prin păstrarea şi cultivarea patrimoniului cultural moştenit, prin insuflarea respectului şi cinstirii paginilor glorioase din trecutul neamului românesc şi a personalităţilor române.

O contribuţie aparte la conservarea şi supravieţuirea minorităţii române o are **folclorul** care, incontestabil, este unul dintre susţinătorii culturii şi conştiinţei naţionale, cu atât mai mult cu cât dansul are o veche şi bogată tradiţie la români. Căluşarii au fost primul joc consemnat aici, dar apreciate sunt şi "Hora satului" şi "Bătuta".

În ultimii ani un rol apreciabil îl are Societatea (Fundaţia) de Etnografie şi Folclor, care organizează simpozioane internaţionale cu tematică istorică şi culturală românească din Banatul sârbesc, şi care a înfiinţat Muzeul Etnografic în localitatea Toracul Mic, prin adaptarea Casei Culturale bisericeşti.

Pentru cultivarea limbii române în învăţământ, presă şi alte domenii, militează Societatea de Limba Română din Voivodina, care se preocupă şi de cercetarea trecutului istoric şi cultural şi organizează sesiuni ştiinţifice.

Un rol important în păstrarea limbii materne revine publicaţiilor periodice şi presei în limba română, săptămânalului "Libertatea", revistei de literatură, artă şi cultură "Lumina", dar şi publicaţiilor locale: ziarul "Tibiscus" apare lunar la Uzdin, ca organ al Societăţii literar-artistice.

La cererea părinţilor elevilor români din Timoc şi a Consiliului Naţional al Românilor, Ministerul pentru Învăţământ al Republicii Serbia a hotărât introducerea orelor de limba şi literatura română începând cu anul şcolar 2006/2007, astfel încât elevii români timoceni vor începe să înveţe în limba mamei.

Tot în Timoc Românii îşi construiesc şi a treia biserică ortodoxă română: după Malainiţa (care a suscitat vii dispute cu autorităţile) şi după Bigreniţa (unde se clădeşte), satul Proşăţ se străduieşte să fie şi el portdrapel al românismului: la sfârşitul anului trecut a fost înălţată o cruce şi a fost sfinţit locul pentru a treia biserică românească în Serbia de răsărit. Doamne ajută!

(Biserica din satul Malainiţa, locuit numai de români, a fost ridicată în doar două luni, la sfârşitul anului 2004, în ciuda faptului că autorităţile sârbe s-au opus din răsputeri.)

Rezumând, efortul de supravieţuire ca Români al fraţilor noştri din Banatul sârbesc merită toată stima! Constituie însă şi un bun prilej de reflecţie pentru românii de aici care renunţă prea uşor la drepturile lor!

Nicoleta Codrin

***

UN ROMÂN DIN CANADA ŞI UN FRAGMENT DE "JURNAL LIBER"

Sunt român, cetăţean român stabilit în străinătate de 25 de ani.

Deşi mă aflu la distanţă de mii de kilometri de România, **am continuat să-mi păstrez identitatea, dragostea şi respectul faţă de ţara şi neamul meu.** In toţi aceşti ani, pe lângă faptul că m-am integrat corect în societatea canadiană, am urmărit continuu, cu emoţii şi speranţe, societatea românească. Mereu am fost şi sunt interesat de viaţa şi gândirea conaţionalilor mei, de direcţiile prin educaţie şi propagandă, de randamentul lor social, de cultura şi aspiraţiile lor.

Eu, şi acum, după toţi aceşti ani, trăiesc şi simt mai mult plecarea decât şederea ...

Plecarea noastră de acum un sfert de secol, a fost o căutare a libertăţii în necunoscut ! Cu acest ideal, fără să bănuim, ne-am încadrat în acel bizar grup omenesc care, sosit în Nord America, stârneşte curiozitate de moment, suspiciune şi zâmbete.

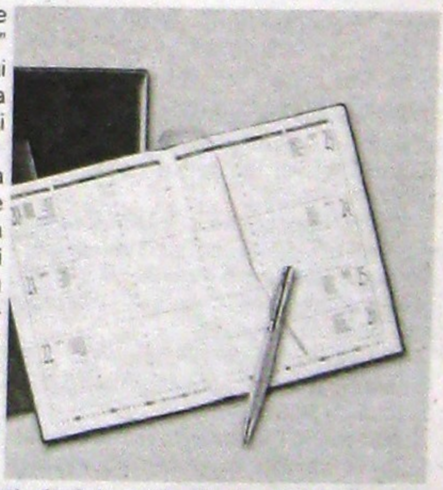
"*Hei, în Nord America, oamenii vin pentru a good life. Aici e continentul goanei după aur,* ***nimeni nu trăieşte din libertate nici aici. Libertatea e doar o statuie***."

Ne-a trebuit o vreme să realizăm că nu mai are rost să argumentăm imigrarea noastră cu dorinţa de libertate printre ceilalţi imigranţi sau descendenţi de imigranţi. (...)

Mă mâhneşte până la revoltă spiritul bucureştean de adulare şi slugărnicie faţă de tot ce este străin şi mai ales nepăsarea faţa de soarta românilor din Secuime sau din jurul României, laşitatea lor faţă de conaţionalii noştri din Basarabia şi Bucovina.

Iar partidele vechi sau noi sunt în marea lor majoritate nişte organizaţii de parveniţi încăieraţi pentru putere politică, să ajungă să pună mâna pe averea ţării. Dar ceea ce ne izbeşte cel mai tare nu sunt uscăturile pădurii, ci *starea* pădurii, **nu putem si înţelegem cum se poate ca un popor întreg atât de bine înzestrat genetic, având o pătură intelectuală superioară, cu elite şi erudiţi adevăraţi în toate domeniile, este impasibil, resemnat. (...)**

Cetăţeanul "popular" este îndopat zi de zi, de cincisprezece ani, cu "intratul în NATO şi UE", cu vizite istorice ale lui Iliescu, Constantinescu şi acum Băsescu, cu gândirea creatoare a premierilor: Petre Roman, Văcăroiu, Poetul Vasile, Adrian cu multe Ouă şi golul distins Scumpiceanu, cu tot felul de idei, drepturi şi pretenţii populare. Urmează apoi, felul doi al îndopării, cu telenovele şi manele. Iar pentru cei ce mai suportă îndoparea, desert intelectual de Dâmboviţa cu Tucă-bâlci, cu bradul de Bârca, cu "Moartea care citeşte ziarul", cu "transcedentalul" şi "îngerii" săi păzitori, cu *fizicianul patibular* şi aşa mai departe, până ce adormiţi îndopaţi de atâtea imagini colorate ce v-au bombardat din plin şi susţinut, ore întregi, neuronii ...

Şi nu trece un medic sau un psiholog pe la televiziunea aia, cu nenumărate canale, să le spună "cetăţenilor populari" că **privitul la televizor, în prostie, inhibă gândirea şi scade memoria!!** Gândirea dragii mei, nu uitaţi gândirea personală, dragii mei !! Jucaţi-vă de-a gândi – gândire, dragii mei, doar şi mătuşa Augustina din Prundul Bârgăului ştie că encefalul unui telespectator devine un "dumping ground" de imagini, o burduşire cu zgomot şi lumină care înăbuşă gândirea, judecata.

Când citeşti o carte te poţi opri să gândeşti, dacă în minte îţi vine o imagine sau idee, poţi să întrerupi lectura pentru minute în şir de gândire, pe când în faţa televizorului eşti doar un absorbant de imagini, un fel de aspirator continuu: ce ţi se dă, aia accepţi fără să clipeşti !!

Mare diferenţă, repet, mare diferenţă între a citi şi a privi la televizor. A citi şi a gândi este ca şi cum îţi pregăteşti o hrană cerebrală, a urmări ecranul televizorului este ca şi cum ţi s-a pus o perfuzie cu apă colorată.

Selectaţi programele, nu cheltuiţi mai mult de 2 -3 ore pe zi în faţa micului ecran, ce vă poate încorseta şi domina în detrimentul propriei voastre gândiri! Până şi discuţiile banale pun în funcţiune, şi fac mai mult bine neuronilor, decât ecranul TV!

Ascultaţi-vă şi mintea, şi sufletul dumneavoastră ...

Corneliu Florea, Canada

PURCEAUA PREMIATĂ

De câteva zeci de ani asistăm la o ofensivă fără precedent împotriva creştinismului, dusă pe toate fronturile şi la toate nivelurile, indiferent de orânduirea politică. Că doar - nu-i aşa? - *marii finanţişti ai Noii Ordini Mondiale actuale, ce şi-au mai încercat odată planul prin instaurarea comunismului mondial, sunt aceiaşi.*

Pe vremea dictaturii comunist-ateiste Moş Crăciun era înlocuit de "Moş Gerilă", iar în timpul democraţiei noastre occidentale George W. Bush a transformat tradiţionalele urări "Happy Christmas!" ("Crăciun fericit!"), în "Happy Holiday Season!" ("Vacanţă fericită!"), în cele 1,4 milioane cărţi poştale trimise prietenilor. Pentru el, Naşterea Mântuitorului este o sărbătoare la fel ca şi Hanukka! Pe străzile din New York au apărut în decembrie 2005 inscripţii blasfemitoare de genul "Merry *Christmukka!*".

"*Administraţia Bush nu mai are voinţă şi* ***a capitulat în faţa elementelor celor mai nocive ale culturii noastre***" spunea William A. Donohue, preşedintele Ligii Catolice pentru Drepturile Civile şi Religioase.

Care or fi acele elemente?

"*Voi arunca felicitarea imediat ce o primesc*" replica cunoscutul conservator Joseph Farak, editorul de la World Net Daily.com.

Să spunem răspicat: *preşedintele Bush şi-a permis luxul de a uita de Naşterea lui Iisus Hristos şi de însuşi existenţialismul populaţiei covârşitor majoritare creştine, în favoarea unui procent de sub 2% de iudei mozaici.*

Pentru noi, românii naţionalişti ortodocşi, Crăciunul reprezintă o sărbătoare sacră, inalienabilă, intangibilă, un adevăr sacrosant, o revelaţie, o revărsare de bunătate fără margini, o speranţă a mântuirii omenirii şi neamului nostru, reprezintă naşterea unicului Fiu al Creatorului! Pentru alte spurcăciuni născute în ţara noastră nu reprezintă decât un prilej de exhibiţie a propriei prostii şi ticăloşii, un pretext pentru profanare!

Unul dintre aceşti porcuşori de Guineea, Alina Muuungiu, a făcut Pippi(di) *in public stropindu-i pe creştini* chiar din anul 1992, ***scriind ordinăria "Evanghelıştii"***, cu propria copită porcină îmbâcsită de osânză rău mirositoare.

Scursurile de la UNITER au premiat această blasfemie în 1992, ca "cel mai bun text dramatic" (?! Halal! – n. n.), de atunci încoace **premiind continuu, fără excepţie, toate zoaiele şi gunoaiele** de natură mistico-sexuală care au apărut în "literatura" românească postdecembristă: "Noe care ne străbate memoria este o femeie" - 1998, "Apocalipsa gonflabilă" - 1999, "Tatăl nostru care eşti în supermarket" - 2002, "Viaţa mea sexuală" - 2004. ***Ba mai mult, ca să avem şi "bomboana de pe colivă", "piesa" "Evanghelistii" a fost pusă în scenă la Iaşi în postul Crăciunului 2005.***

"Textul aduce pe scena naraţiuni şi personaje biblice majore, psihologizând totul şi livrând publicului *inşi contorsionaţi de eşecuri private, neputinţe, ratări, orgolii sau obsesii sexuale: Pavel, Maria Magdalena, Fecioara Maria, Pilat, Ioan, Luca, Marcu şi Matei, aceştia din urmă devenind scribii plătiţi pentru a aşterne pe hârtie ficţiunea vieţii* "unui profet evreu" revoluţionar. Cei patru (falşi! – n. n.) evanghelişti acceptă contra cost - *cum altfel?* - să scrie povestea pe care o dictează Pavel despre un *ins mediocru şi tembel care trebuie să devină un mare profet religios: Iisus Hristos*, desigur! (revista "*Lumea*" - ian. 2006, pag. 46.). "Să învie morţii şi să meargă pe ape", este *comanda pe care o dă Pavel celor patru "evanghelişti" care urmau să creioneze portretul.*

Otrava pompos intitulată "*Evanghelıştii*" ne spune că "pe Cruce nu a murit Iisus, ci Baraba, că la Cina cea de Taina ar fi participat inclusiv Maria Magdalena... încercând o relaţie amoroasă cu Cel care avea să devină Iisus. *Episodul spălării cu lacrimi a picioarelor lui Iisus reprezintă o scenă de sex oral, fiind sugestiv înfăţişată în piesă.* După acest moment i se spune Magdalenei: "*Ai primit căldura de la organul divin*". Apostolii mor otrăviţi de Pavel care, înainte de căderea cortinei, îL înjunghie pe Iisus Hristos. Totul se petrece tocmai pentru a fi păzit peste timp "secretul" lui Pavel, *că de fapt, Hristos – nu-i aşa? - nu ar fi existat niciodată.*" (revista "*Lumea*" - ian. 2006, pag. 46).

Este evidentă frustrarea sexuală a "geniului" acestei piese în ceea ce priveşte sexul oral (dacă ne uităm la faţa individei ne putem da seama şi de ce), precum şi multiplele refulări şi complexe "brown-iene" adaptate "mioritic" pe scena teatrului din Iaşi.

Marele nostru Iaşi, ce a fost cândva, şi ce a ajuns acum! **De aici, în 1922, a pornit lumina: Mişcarea Studenţească având în frunte pe Corneliu Zelea Codreanu** şi alţi studenţi cu dragoste de neam şi de Hristos; **de aici a pornit Revoluţia Binelui şi încercarea de instaurare a unui regim autoritar creştin.**

Ce nume răsunau aici odată şi ce gunoaie "premiate" se joacă acum! O ordinărie plină de ură faţă de sacru, de resentimente, de ***mediocritate obscenă şi de nulitate, aidoma autoarei!*** *(Mă întreb cum de acceptă actorii, oricât de mediocri şi înfometaţi ar fi, să interpreteze aşa ceva?)*

Dacă întâlniţi pe stradă această caricatură de om, scuipaţi-o între ochi şi eventual puneţi-o să joace rolul Mariei Magdalena inventat chiar de mintea ei patologică.

Dacă sunteţi în sala de teatru şi nu vreţi să-i luaţi pe actori la bătaie, boicotaţi şi huiduiţi piesa cu încredere, căci este dreptul vostru LEGAL de a aplauda sau de a huidui o piesă de teatru al cărei bilet l-aţi plătit!

George W. Bush nu şi-a permis să "jignească" o populaţie de 2% iudei mozaici, în timp ce caricatura numită **Muuungiu Pippi(di) a jignit şi ridiculizat o populaţie românească majoritar creştină de 85%.**

Purceaua a pretins că "face artă"; **aşa-zisa ei "confuzie" între artă şi gunoi nu ne interesează, dar gunoaiele trebuie arse, deci ardeţi-i "capodopera"!**

De ce nu şi-a permis să producă asemenea "artă" despre Moise, David, sau Solomon?! ***Ce s-ar fi întâmplat dacă i-ar fi ofensat pe ţigani, sau pe homosexuali, sau pe evrei, sau pe feministe, sau pe unguri, sau pe transsexuali***?

Ar fi fost un scandal monstru: "România nu respectă drepturile omului, drepturile minorităţilor, etc.", sancţiuni, atenţionări, monitorizări etc.

Ori există o regulă generală pentru toţi, ori nu mai există nimic!

Unde sunt reacţiile vehemente, fără echivoc, **ale autorităţilor** din România, **ale asociaţiilor creştine**, ale intelectualilor români, ale Bisericilor din România, **ale Bisericii Ortodoxe Române şi ale Patriarhului Teoctist în mod special?**

Cu siguranţă Preafericitul ştie că "*...pentru un creştin, naraţiunea biblică nu este doar un discurs public printre altele, ci reperul* **care** *îl înfiinţează şi justifică existenţial. Este identitatea lui cea mai profundă.* ***Creştinismul nu este un simplu hobby: aşa cum unii merg duminica la pescuit,*** *la teatru sau la meci, creştinii merg la biserică!...* ***Creştinul poate să reacţioneze astăzi*** *nu la potenţialul artistic al piesei, ci* ***la cel ofensator, în acord cu toate regulile corectitudinii politice***". ("Lumea" - ian. 2006, pag. 47).

Deunăzi, mahomedanii au ieşit cu sutele de mii să protesteze împotriva batjocoririi credinţei lor. Cinste lor! Ar trebuit să luăm exemplu!

Treziţi-vă la realitate, oameni buni! Interziceţi "piesa" şi pe autoarea ei! **Scoateţi purceaua in afara legii sau declaraţi-o persoana non grata în România!**

Trimite-ţi-o, vorba poetului, "*la puşcărie sau la casa de nebuni*"!

Creatura asta fără judecată, fără bun simţ elementar şi iresponsabilă, ce ne-a luat pe toţi drept nişte retardaţi mintali, a făcut să sângereze inima în noi de durere când l-a bătut din nou lui Hristos cuie în mâini şi picioare, l-a pus cununa de spini pe cap şi L-a răstignit din nou! Pentru a câta oară?!

Ionut Moraru

***

DEŞTEAPTĂ-TE, ROMÂNE, ODATĂ!

Plimbându-mă prin oraş, am intrat într-o librărie din centru şi am fost surprins să văd că pe raftul de Istorie se găseau cărţi masonice şi felurite cărţi evreieşti (printre altele, o biografie a unui rabin - de parcă pe români i-ar interesa viaţa unui rabin – şi încă la capitolul... Istorie!).

Despre masonerie şi evreime se editează cărţi, dar despre istoria românilor nu se editează nimic în România?! Am căutat în acel sector cărţi despre Mişcarea Legionară, dar n-am găsit; l-am întrebat pe vânzător şi mi-a răspuns că nu are aşa ceva şi că se găsesc foarte greu. Legionarii, naţionaliştii creştini români, n-au făcut oare parte din istorie?!

O ţară în care străinii fac ce vor şi îşi bat joc de români, o ţară în care adevăraţii patrioţi sunt uitaţi şi urâţi, în locul lor fiind slăvită o ceată de tâlhari!

Masoneria îşi foloseşte numele, apar mereu cărţi despre istoria ei (înfrumuseţată, bineînţeles) şi iniţierea în masonerie; nu văd de ce noi nu ne-am putea folosi numele nostru de drept! Căpitanul a lăsat o mare comoară, *Garda de Fier*, şi nu cred că ar trebui să îi schimbăm numele doar pentru că aşa vor nişte retardaţi din guvern; sunt convins că şi Căpitanul ar fi gândit la fel.

Creştineşte este ca atunci când cineva îţi dă o palmă tu să-i întorci şi celălalt obraz, ***însă Românii cred că au luat prea multe palme, au întors de prea multe ori obrazul, au fost şi sunt in continuare pălmuiţi.***

La ora actuală în România au intrat prea mulţi tâlhari de afară ce vor să-şi impună regulile. Aceşti hoţi trebuie pur şi simplu călcaţi în picioare, trebuie să fim categorici, să nu le mai permitem să facă ce vor, să-i punem la respect!

Trebuie să facem ceva, trebuie să luăm atitudine, trebuie să fim puţin mai radicali: să le arătăm celor care vor să ne vândă ca sclavi că în România **mai există şi oameni care să fie dispuşi să îşi dea viaţa pentru Neam.**

Cei liniştiţi, muncitori, credincioşi, sunt bineveniţi în ţara noastră. **Nu am nimic împotriva străinilor ce ştiu ce e respectul pentru neamul ce îi găzduieşte.** *Dar celor ce vor autonomie regională (adică dezmembrarea ţării!) sau celor ce vor să facă rău creştinismului trebuie să le răspundem cu fermitate.*

Am văzut ţâşnind afişe cu autonomia "ţinutului secuiesc" ce afirmau că "la anul, la noi intraţi cu paşaport". Este imposibil! Dacă românii din Ungaria ar face aşa ceva, ar fi daţi în şuturi afară; în schimb, maghiarii şovini care doresc dezmembrarea României, dând legi împotriva Constituţiei, care cer federalizarea ţării, sunt preamăriţi, sunt lăsaţi să-şi pună însemne maghiare pe clădirile statului român! Există statuia generalilor unguri în Arad; oare în Ungaria ar putea românii să ridice o statuie a lui Avram Iancu, fără riscul de a fi omorâţi?!

Trebuie să fim autoritari, să arătăm că ştim să pedepsim pe cei ce încearcă să ne vândă ţara; într-un cuvânt, să demonstrăm că putem lua atitudine faţă de cei ce vor distrugerea României: masonii, UDMR-ul, evreimea care vrea să profite financiar din chinul nostru, şi acei români vânduţi, trădători de neam. Destul am iertat mereu pe cei cărora trebuie să le răspundem după cum merită!

Cristian Nistor, elev, 19ani

DESTINUL UNEI GENERAȚII

Una dintre numeroasele cărți scrise de comandantul legionar Const. Papanace se intitulează *"Destinul unei generații"* și se referă la generația creștină și naționalistă, la generația Căpitanului.

Generația mea este însă, din nefericire, cu totul altfel.

La începutul secolului trecut, antihristul a făcut un pact cu omenirea: în schimbul sufletelor noastre își lua angajamentul mefistofelic de a ne învăța și de a ne conduce spre o lume mai glorioasă, pământească, fără inspirația Duhului Sfânt, ci prin forța omului. Și ce nevoie ar mai avea omul de intervenția divinului în viața personală sau în societate, când el are de partea sa progresul și diversitatea existențelor colective?

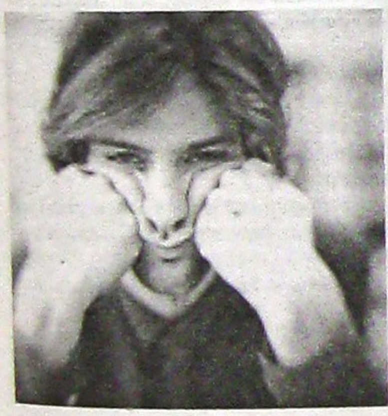
Porunca "iubește-l pe aproapele tău ca pe tine însuți", transformată în elucubrație umilă, a adaptat-o în plan lumesc prin așa-zisa egalitate între oameni, că ne-am născut egali etc. Se colectiviza și se confisca totul, trecând în administrația statului care împărțea; se spălau creierele și se reeducau la noul sistem care trebuia impus. Și dacă acum se presupunea că toți aveau din toate câte ceva, ce nevoie mai aveau ei de credință și de biserică, doar statul îți oferea posibilitatea existenței! Și au început să dărâme *bisericile* care erau *casa lui Dumnezeu pe pământ*, dărâmând orice scară către iertare și mântuire.

Sfântul Ignatie Briancianinov spunea: "Cel ce nu simte că Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul sufletului său, nu va recunoaște duhul antihristului".

"A lucrat-o (Biserica) întru Hristos, sculându-L pe El din morți și punându-L a ședea de-a dreapta Sa întru cele cerești, mai presus decât toată Începătoria, și Stăpânirea, și Puterea, și Domnia, și decât tot numele ce se numește, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor; și toate le-a supus sub picioarele Lui, și pe El L-a dat mai presus de toate cap Bisericii, care e trup al Lui, plinirea Celui ce plinește toate întru toți." (Efeseni 1: 20-23)

Se pare că poporul ales de antihrist a fost poporul rus. Și l-au avut pe "profetul" Lenin și pe legiuitorul Stalin. Iar apostolii antihristului în toată lumea s-au întrecut pe ei înșiși, fiind "mai atei decât Lenin" și "mai marxiști decât Marx". Impunând prozelitismul necredinței prin cele mai odioase crime pe care le-a cunoscut omenirea, prin teroare și minciună, prin cruzime și înfometare, prin arestări și deportări, prin degradare umană și sărăcie .. prin moarte. *Și toate acestea în numele egalității între oameni!*

La începutul acestui secol ne întrebăm dacă pactul cu antihristul (comunismul, adică) *a fost un lucru bun sau nu.*

Halucinantă întrebare! De parcă am alege între o ideologie sau alta. Nu, domnilor, am fost nevoiți să alegem între bine și rău, între Domnul Iisus și Samael, demonul înșelătoriei și al minciunii, *nu între doi poli politici*. Aceasta nu înțelegem noi nici până în clipa de față. ***Unde au ajuns popoarele care au pactizat cu ateismul în masă? Au ele mai mult progres și un mai înalt grad de civilizație și cultură?*** Au ele mai multă încredere în om?

În mod cert, cei care acum un secol au pactizat cu antihristul, acum sunt victimele înșelătoriei lui. Și au încercat să se dezică de el, schimbându-și blana, dar năravul... În schimb, și-au pierdut credința în Dumnezeu. Sărăcie, boală, suferință, dezbinare, minciună, malnutriție, nebunie, tortură, crimă, deicid, dezorientare și neîncredere în sine și în Dumnezeu. Acestea au mai rămas.

Dar nu-i nimic, căci *omul se pocăiește și o ia de la capăt.*

Dar nu-l mai găsește pe Dumnezeu. Trebuie să suportăm *invazia de secte și de păgânisme*, de homosexualitate și degenerări sexuale, de mișcări spiritualiste orientale și de credințe occidentale, pentru că pe-a noastră am pierdut-o, nu o mai cunoaștem și nu mai găsim drumul spre Biserica lui Hristos pe o așa de largă plajă de oferte.

Dar marea tragedie spirituală de-abia acum începe, în acest secol. Vinovații care au pactizat cu antihristul poartă povara faptei lor. Asta în mod cert. ***O nouă tragedie însă începe când noi, generația acestui secol nou, descoperă că nici ea nu are credință.*** Credința a rămas să o practice numai în emisiuni culturale, în superstiții, și o găsește în librării și pe tarabe, căci nu știe să meargă la biserică; nici măcar nu mai știe *ce este credința*. Pentru că așa a fost crescută și educată, ca să nu știe (era o rușine să spui că ești credincios și că mergi la biserică). Nu li s-a spus nimic despre credință, căci autoritățile atee considerau că nu era "folositoare": trebuia ca oamenii să creadă doar în ele. Teroarea era religia, iar securitatea, duhovnicul - și demonul - care "păzea" de pretutindeni.

Și în acest fel, odată impus ateismul bolșevic, crima de a-l izgoni pe Dumnezeu din inimi s-a perpetuat din generație în generație, lăsându-i pe oameni goi și confuzi, debusolați, într-o lume nesigură.

Și "reeducarea" se pare că nu a luat sfârșit. A fost aplicată pentru prima dată în anii 1949 la închisoarea Pitești, exterminându-se ultima licărire de demnitate și divinitate din om, prin tortură și "spălarea creierelor".

Tinerii acestei generații sunt progeniturile lor, ai "educatorilor" comuniști.

Chiar dacă nu mai suferă torturile la care au fost supuși așa numiții "dușmani ai statului" - de fapt, cei care au făcut parte din rezistența anticomunistă sau care au simpatizat cu alte poluri politice decât cel comunist - noi nu mai avem Dumnezeu, nu mai au nici un crez nobil, nici un ideal, nici o împlinire spirituală, nu mai au modele (căci marea lor majoritate au murit de mâna antihriștilor)... noi nu mai au suflet.

Și mai grav, în ignoranța și în neștiința lor, nu-i mai văd pe foștii călăi, pentru că nu au cunoștință de existența lor.

Ei trăiesc cu o istorie falsificată, și deși știu că totul a fost o minciună, nu acționează în nici un fel în lupta cu demonul, pentru că *nici măcar nu știu să ne luptăm.*

Le-au băgat în cap că *ei sunt generația de sacrificiu. Aiurea! Ei sunt generația* ***sacrificată! Sacrificiul se obține prin luptă și jertfă, dar ei împotriva cui luptă?***

Și totuși, ceva-ceva a mai rămas ca să se poată duce mai departe mărturia coborârii antihristului pe pământ: URA. Le-a rămas ura. Ura față de cei care încearcă să le arate adevărul, ura față de martirii noștri, ura față de semenii noștri, față de părinți și frați, ura față de noi și de ei înșiși.

Și cât de îngrijorător au perseverat și s-au perfecționat în a urî!

Și "reeducarea" își face efectele și acum, când unii îl deplâng cu nostalgie pe Ceaușescu și regimul lui de exterminare!

Vai Doamne, ce jalnici și demni de milă sunt cei care se întâlnesc an de an să facă parastasul unui antihrist!

Nu trebuie să râdem, ci să luăm aminte! *Reeducații își deplâng torționarul, incapabili de a se mai adapta vreodată și la altă formă de existență.*

Dar nu mai puțin vinovați sunt cei care spun că nu au pactizat cu antihristul, și anume lumea occidentală.

Căci ei, nelipsindu-le credința, ***ne-au dat în mâinile antihristului, având neobrăzarea de a se așeza la masă cu dracul și de a împărți lumea.*** Iar pe noi ne-au "uitat", creând o prăpastie între națiuni și o incizie în cultura europeană.

Ei, creștinii occidentali, sunt și ei vinovați de toate crimele, mutilările și desfigurările popoarelor ateiste. ***Pentru că au asistat indiferenți*** la distrugerea civilizațiilor halucinate de plenarele congreselor comuniste "multilateral (SUB)dezvoltate".

Și ce ne-a legat totuși?

Mizeria umană. Deoparte și de alta se răspundea cu mizerie: mizeria jocurilor de interese, mizeria jocului de-a împărți popoarele ca pe o tablă de șah.

Dar *și ei au fost blestemați și infectați de veninul necredinței* și suportăm cu toții secularizarea acestei lumi.

Acum suntem supuși unei alte forme de tortură. RUȘINEA.

Am ajuns de râsul Europei, ni se adresează la cel mai jos nivel, toți ne tratează cu dezgust, le este groază și le este frică de noi, sunt scârbiți de toate jafurile, crimele și violurile comise de noi pe teritoriul lor.

Dacă altădată ne priveau cu compasiune, acum ne privesc cu silă și sunt terifiați de noi.

Spània, pentru care Moța și Marin și-au dat viața în numele lui Hristos, este oripilată de noi.

Ne vor în Uniunea Europeană. Pe cine? Pe noi?!

Inevitabil, o să intrăm în Uniunea Europeană. Asta o să se întâmple în mod cert, fără voia poporului, așa cum "am votat" și noua Constituție...

Dar cum intrăm?

Ca ultimii milogi, cu coloana vertebrală frântă de atâtea plecăciuni și săruturi în șezutul lui Bafomet. ***În loc să intrăm cu demnitate și cu puncte de vedere nezdruncinate de nimic, căci avem dreptul... "cu crucea în mână", mândri de neamul din care facem parte, care l-a dat pe Decebal și Traian, pe Mihai Viteazul, pe Brâncoveanu, pe Ștefan cel Mare, pe Avram Iancu, pe Zelea-Codreanu; mândri de țara noastră, de munții și apele noastre, de folclorul și de tradiția noastră...***

Noi cu cine intrăm în Uniunea Europeană? Cu această clasă politică care se comportă exact ca în Coena Cipriani, benchetuind și lăfăindu-se cu nesimțire în văzul nostru? Cu această clasă politică care, în afară de burțile lor "adaptate la normele europene", nu le pasă de burțile noastre înfometate? Cu această clasă politică care este caracterizată în cele mai degradante culori de către oamenii cu bun simț?

Nu observați că nici măcar nu avem puterea să-i criticăm, căci așa am fost învățați: să fim umili, să trecem cu vederea, să le îngăduim orice meschinărie, să ținem capul plecat, să ne ploconim pe la mesele lor și numai atunci când ne aruncă și nouă câte o firimitură, numai atunci ne batem și noi ... unii cu alții!

Cu această clasă politică vrem să ne integrăm în rândul popoarelor civilizate, clasă care este cu o mână în buzunarul Uniunii Europene și cu una în buzunarele noastre? Și când îi auzi că "democrația noastră este prea tânără, că suntem încă la început de drum, că parcă a început să se zărească luminița de la capătul tunelului" ...

La noi deocamdată este un joc de-a baba-oarba, justițiarul este presa, iar politicienii se fofilează care și pe unde pot; restul structurilor statului ori sunt încă atrofiate ori sunt anarhice. Dar la asta suntem cei mai buni, la a-i pârî pe alții. Așa procedează și presa românească. Numai că în aceste vremuri pâra este ridicată la nivel lege. Aceste găști de interese cică ar avea și orientare politică, reprezentând stânga și dreapta, dar nici una dintre ele nu reușește să se conformeze unei anumite ordini politice.

Da, domnilor, cu ei vom intra în Uniunea Europeană! De parcă am veni din pădure. Ca de acum încolo să nu ne mai temem de demonul comunist care ne omora pentru ce reprezentam, pentru ceea ce eram și pentru ceea ce doream să fim, vom intra acolo unde vom muri ca națiune.

Ce avem de gând noi, generația acestui secol nou? Vom sta în continuare nepăsători, cu mâinile în șolduri, inerți și atei? Cât timp vom mai tolera minciuna? ***Chiar nu ne mai putem ridica pe propriile noastre forțe? Noi nu putem să ne formăm o personalitate a noastră?*** Chiar nu putem să dobândim și noi o poziție mai puțin banală? *Chiar trebuie să depindem în continuare de aceleași eșantioane coborâte din vechile structuri comuniste?*

Oare asta și-au dorit cei care au murit pentru acest neam?

(continuare în pag. următoare)

Teo Casian

Apariție de carte

ȘERBAN MILCOVEANU – "ENCICLOPEDIE PENTRU INTELIGENȚE" (vol. VII - XII)

Ultimele luni ale anului abia încheiat și primele două luni ale lui 2006 au coincis cu lansarea volumelor VII - XII din "*Enciclopedie pentru inteligențe*", scrisă de fostul președinte al studențimii române pe țară (UNSCR) în perioada 1937 – 1940, actual membru al Senatului Legionar, eruditul dr. Șerban Milcoveanu.

În numărul din sept. 2005 al revistei noastre am făcut o succintă prezentare a primelor șase volume din această carte, reproducând câteva dintre foarte numeroasele pasaje interesante.

Având același format de buzunar, celelalte șase mici cărțulii cu coperți galbene au fost îngrijite de fiica autorului, d-na Domnica Milcoveanu.

În paginile lor sunt însemnate nu mai puțin de 800 de cugetări, care, așa cum este precizat în prefață, sunt scrise "în amintirea marilor profesori de liceu și universitate care au dezvoltat inteligența celor două generații din epoca interbelică".

Printre aceștia, la loc de cinste, se află, sunt reproduse și fotografiile lor: dr. Ion Simionescu (1897-1951), președintele Societății Studenților în Medicină din București, în anul 1922 fondator al UNSCR (Uniunea Națională a Studenților Creștini Români), conducător al Mișcării Studențești de la 10 decembrie 1922, specialist în Marea Chirurgie, asasinat la Canalul Dunăre - Marea Neagră, martir al Națiunii în rezistența împotriva ocupației sovietice și dictaturii comuniste, și dr. Constantin Dănulescu (1897-1951), fondator al Uniunii Naționale a Studenților Creștini Români, conducător, de asemenea, al Mișcării Studențești de la 10 dec. 1922, radiolog șef al Spitalului Brâncovenesc, decedat în ilegalitate, martir al Națiunii.

Nu vreau să fac comentarii pe marginea "micilor pilule" ale distinsului autor nonagenar, care mai de care mai interesante și, mai cu seamă inedite, "pârghii" în cunoașterea adevărului care a stat decenii la rând ascuns sau mistificat. Cred, așa cum a spus Nae Ionescu, că românul trebuie să meargă direct la surse, adică să bea apă direct de la izvor. Citind aceste mici bijuterii, pline de conținut și exprimate într-un limbaj elegant, rămâi cu cunoștințe noi din toate domeniile, mai cu seamă în cel al istoriei și literaturii române, regreți când se citește ultima filă și aștepți apoi, cu nerăbdare, apariția celorlalte volume.

Emilian Georgescu

Vă oferim **câteva spicuiri:**

Dr. Milcoveanu în 1937

"***Suntem sau nu suntem sortiți pieirii?***

La popoarele sănătoase** și națiunile în ascensiune: **patriotismul elimină cosmopolitismul; iar la popoarele epuizate** și națiunile în decădere: **cosmopolitismul elimină patriotismul.

Românii sunt invitați în lupta de concurență a sentimentelor și ideilor pentru ca să li se cunoască diagnosticul în politică și prognosticul în istorie.";

"***Originea catastrofei militare:***

*Experiența istorică multimilenară este că **armatele ucigașe ale propriului popor sunt ipso facto armate incapabile de a lupta cu dușmanii din exterior.** Acest adevăr a fost spus repetat de Adolf Hitler generalului I. Antonescu cu rugămintea de a înceta prigoana din interiorul României pentru ca România să aibă rezistență în fața dușmanului ereditar - imperialismul rus.*";

"***Mihail Eminescu (1850-1889):***

Ce-i Dumnezeu pentru orice om și pentru întreaga omenire este mai jos, pe plan cultural, Mihail Eminescu pentru orice român și pentru toți românii.

*E imperativ categoric pentru orice om de cultură să-și raporteze poziția față de Mihail Eminescu. **La fel ca englezii cu Shakespeare sau germanii cu Goethe sau italienii cu Dante.***

A ignora pe Eminescu este a te plasa în afara națiunii; iar a calomnia pe Eminescu este a te arăta dușmanul națiunii.

Asemenea monștrilor din biologie, pot exista detractori și calomniatori ai lui Eminescu; dar încă nu s-a născut cineva cu capacitate de a-l contesta.";

"***Pactul Ribbentrop-Molotov:***

În baza lui U.R.S.S. a luat României întreaga Basarabie, nordul Bucovinei și ținutul Herța din Moldova românească.

***Acest pact n-a fost oare auto-anulat de Germania prin declanșarea războiului anti-sovietic la 21 iunie 1941?** România niciodată n-a cedat Basarabia și nordul Bucovinei și prin răspunsul din 27 iunie 1940 la ultimatum-ul din ajun doar a constatat starea de fapt a ocupării respectivelor teritorii de către puterea militară sovietică. Pactul din 23 aug. 1939 și **reocuparea Basarabiei și nordului Bucovinei după al doilea război mondial a fost opera U.R.S.S. și nu opera Ucrainei. Ca atare Ucraina nu poate beneficia de ce-a reușit U.R.S.S.** fără asentimentul direct și personal al Rusiei, care e principala moștenitoare în plus de continuarea legitimă.*";

"***Guvernul de la 15 sept. 1940:***

Guvernul e ansamblul miniștrilor sub conducerea premierului: în același timp simbol, sinteză -și voință.

Ministerele sunt de două feluri: unele distribuie resursele și îmbogățesc, și altele acumulează răspunderi și demonetizează.

La 15 sept. 1940 noul dictator** (n. n.: gen. I. Antonescu) **a rezervat pentru oamenii săi ministerele care împart resursele și aduc popularitate și a dat Mișcării Legionare ministerele care acumulează răspunderi și ruinează popularitatea.";

"***În atenția celor care vin***

*Esențialul nu este cine să fie șef și cine să fie subordonat. **Primul lucru esențial este că intrați într-o organizație care respectă valoarea autentică și care asigură ascensiunea capacității.***

*Al doilea lucru esențial este că **prin organizație, deci prin efort colectiv, participați la ridicarea țării și la înfăptuirea binelui.***

Ca atare lăsați procesul de selecție să-și facă datoria și simțiți-vă cu misiunea îndeplinită dacă lucrurile merg bine.

Dacă lucrurile vor merge altfel decât s-a anunțat și dacă idealul invocat va ajunge la compromitere, atunci prin simpla dvs. prezență aveți căpătat dreptul legitim de a interveni.";

"***Naționalitățile conlocuitoare:***

Evident că oamenii și popoarele au dreptul să trăiască liber și să se dezvolte liber în locul unde s-au născut și se găsesc.

*Dar vine **și problema datoriilor în plus de drepturi.***

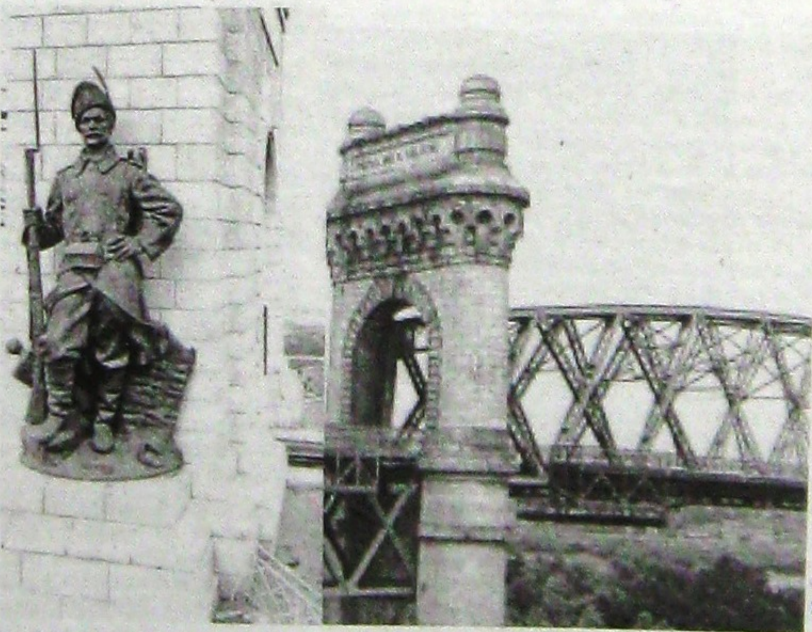
***Cei care au conștiința datoriilor și care le îndeplinesc pot fi oare puși pe aceeași treaptă și tratați la fel cu cei care de această țară se simt legați numai prin drepturi?** Iar dacă se întâmplă catastrofa de dispariție a României, vor fi întrebați oare cei cu ibi bene, ibi patria, sau vor fi trași la răspundere numai cei care au alcătuit Statul și care răspund în istorie?*"

***

DESTINUL UNEI GENERAȚII (continuare din pag. precedentă)

Cum răspundem noi martirajului lor și ce obraz mai avem față de anii grei de temnițe ale celor care au luptat pentru un ideal?

Oare din ce cauză s-a lăsat răstignit Mântuitorul sufletelor, ca noi să trăim în continuare sub cătușa mentalității primitive și a dezordinii spirituale? Aceste lucruri sunt urmele antihriștilor.

Noi, tineretul creștin român, membri în *Acțiunea Română*, sub supravegherea Senatului Legionar și a liniei trasate de Coneliu Zelea Codreanu ne dezicem de tot ce are legătură cu vechile structuri comuniste care au paralizat memoria și conștiința națională și jurăm să **continuăm lupta împotriva dușmanilor neamului românesc!**

Iar dacă cineva ne va mai eticheta că suntem extremiști, xenofobi și antisemiți, acei acuzatori sunt adevărații dușmani de care trebuie să ne ferim și să ne descotorosim, nu noi, cei care ne apărăm țara.

Armele noastre vor fi, ca și până acum, cele mai puternice și cele mai ascuțite: credința în Dumnezeu și în Învierea morților, iubirea față de Neam și Țară, o autoeducație în spiritul național - creștin, ținuta demnă în fața dușmanilor cărora le vom demasca întotdeauna relele intenții.

Și vom folosi în bătălie Sfânta Cruce, vom folosi apele noastre, munții, dealurile și văile, și-i vom "insulta" cu colindele noastre românești, cu isonurile din bisericuțele noastre. Pentru că acestea nu ni le pot lua! Ele sunt ale noastre. Și numai la noi au valoare. Numai noi știm să le dăm însuflețire și să le facem vii. Numai noi avem dor și doină. La noi cântă ciocârlia și joacă călușarii. Nu în altă parte. *Și Simon Magul făcea minuni, dar îi lipsea Învierea.*

Facem apel către tineretul acestei generații să se alăture nouă în Legiunea Arhanghelului și să luptăm împreună de partea credinței și a binelui!

Nu-i lăsați să vă învețe altceva, că e păcat în fața omenirii și în fața lui Dumnezeu!

De ce ne mai temem noi când avem de partea noastră ortodoxia și crucea? Căci "*mare este taina bunei credințe*" (1 Timotei 3:16).

Să fim uniți și nezdruncinați, ca să nu ne mai poată schimba nimeni!

Și când ne vor întreba cum de am putut păstra toate acestea, le vom răspunde, să se minuneze și să se cutremure cu toții: TRĂIASCĂ LEGIUNEA ȘI CĂPITANUL!

CORNELIU ZELEA CODREANU – "CIRCULĂRI ŞI MANIFESTE" (V)

(continuare din numărul trecut)

ARMONIA SOCIALĂ LEGIONARĂ

"(...) Să realizăm în interiorul acestui restaurant ***armonia socială legionară***.

In acest restaurant poate să vină şi un profesor universitar şi un căruţaş, sau orice alt muncitor cu braţele. Să stea la masă ei şi familiile lor. Soţii şi copii.

Profesorul universitar nu se va uita cu dispreţ sau chiorâş, ci cu ochi de frate, la fratele său muncitor.

Dar nici acest frate muncitor nu trebuie să jeneze pe celălalt frate al său sau pe familia şi pe copiii lui răcnind cât îl ţine gura la masă, scuipând pe pereţi, înjurând birjăreşte, sau făcând alte necuviinţe.

Aici toată lumea trebuie să fie cu obraz, cu eleganţă sufletească şi cu bună-cuviinţă.

Fiecare trebuie să ne respecte casa noastră aşa cum îşi respectă propria sa casă.

Fiecare trebuie să fie atent la orice gest, în materie de educaţie, faţă de copiii şi familia altuia, tot aşa cum este atent faţă de proprii lui copii.

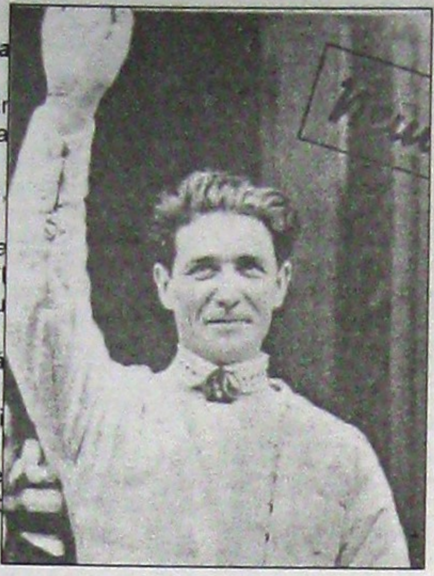
Cine vrea să fie respectat, trebuie să respecte şi el pe alţii.

Deci, voiesc să spun, că aici, în acest restaurant, doresc să facem o **adevărată şcoală de bună purtare, eleganţă şi caldă camaraderie** legionară, cu **înfrăţire între toţi fii neamului**. (...)

In sfârşit mai rog pe toată lumea: Fiţi corecţi. *Nu căutaţi să plecaţi de la mese fără a plăti. Nu pentru că mă vei fura cu 20 de lei, ci pentru că mi-e ruşine de neamul meu.*

Când oare neamul nostru îşi va scutura de pe el şi această *zdreanţă străină a necinstei şi a tendinţei de înşelăciune*?"

(CUVINTE CĂTRE PUBLICUL RESTAURANTULUI LEGIONAR - 3 iulie 1937)

Întreaga mentalitate trebuie răsturnată! Bucuria rapace de a se îmbogăţi, **pofta de câştig trebuie schimbată cu: bucuria de-a face un serviciu celor din jurul nostru.** Bucuria de a vedea că ai făcut un bine şi că orice om care iese din prăvălia ta, pleacă mulţumit. Bucuria aceasta face mai mult decât bucuria pe care ţi-o pot procura 20 lei pe care i-ai luat în plus de la un om.

Negustorul, ca şi funcţionarul, ca şi orice om având contact cu alţi oameni, trebuie să fie plin de voie bună.

O societate lipsită de voie bună, supărată, produce mai puţin şi mai prost.

Tu ai supărat aici pe un om. El a plecat supărat şi la rândul său a supărat pe altul. Acela şi el pe un altul şi aşa mai departe. Pe luciul apei o piatră face un val şi un val o sută, încât un om nervos care supără pe un altul devine un răspânditor de supărări şi de dureri pe apa liniştită a sufletelor, după cum acel ce face o bucurie unui alt om devine răspânditor de bucurii, de voioşie în societate, pentru că o bucurie face o sută de alte bucurii. (...)"

(INAUGURAREA CONSUMULUI LEGIONAR OBOR - Circulara din 29 sept. 1937)

SCOPUL TABEREI

"Este a face să beneficieze de aerul curat al muntelui cât mai mulţi fii ai neamului şi îndeosebi cât mai mulţi din cei săraci şi, mai ales, cât mai mulţi din cei săraci care luptă ca neamul lor să nu mai fie sărac în ţara aceasta.

Nu sunt doriţi cei săraci care **nu luptă**, care **cerşesc**, sau care **se vând**, care stau cu grumazul în jug şi care **aşteaptă să le cadă din cer o soartă mai bună**.

E bine venit cel ce crede în viitorul neamului său românesc şi luptă pentru a-l înălţa în lume, la străvechea sa glorie.

In tabără se duce viaţă aspră, severă, austeră, pentru că acesta este drumul înălţării.

Comodităţile, îmbuibarea, luxurile, frivolitatea, indică drumul decăderii naţiunilor.

In tabără este **dragoste şi camaraderie** între cei adunaţi aici din **toate categoriile sociale.** Din dragoste creşte şi înfloreşte totul: plantă, om, ţară, neam.

In tabără este voie bună. Pentru că **voioşia stimulează până la maximum energiile creatoare ale naţiunii. Voioşia nu poate fi egalată în randament nici de simţul datoriei, nici de disciplină, nici de autoritate.** (...)"

(Circulara din 6 iulie 1937)

FAMILIA LEGIONARĂ

"Pentru motive pe care urmează a le arăta într-o circulară mai lungă, aş dori ca în mijlocul naţiei româneşti să se formeze familii-cetăţi legionare. Pentru aceasta voiesc să **încurajez căsătoriile legionarilor cu legionare,** având la baza însoţirii, nu singura apreciere a frumuseţilor fizice, ci mai ales pe a ceea a strălucitoarelor însuşiri sufleteşti legionare. Familiile-cetăţi legionare:

1. **Vor fi adevărate centre de rezistenţă în mijlocul naţiunii.**
2. **Din ele se vor naşte eroi pentru neam."**

(Circulara din 18 aug. 1937)

CĂTRE MUNCITORI

"In Ţara Nouă...

Mişcarea Legionară va da muncitorimii mai mult decât un program, mai mult decât o pâine mai albă, mai mult decât un pat mai bun.

Ea va da muncitorimii dreptul de a se simţi stăpână peste ţară, *deopotrivă cu toţi ceilalţi Români.*

Muncitorul va păşi cu pas de stăpân, nu de rob, pe străzile pline de lumini şi luxuri, pe unde astăzi nu îndrăzneşte să îşi ridice ochii în sus.

Pentru prima dată el va simţi bucuria, mândria de a fi stăpân, de a fi stăpânul ţării lui.

Faţă de aceasta, toate celelalte chestiuni interesează prea puţin pentru că muncitorul stăpân îşi va aveа legile, organizarea în Stat şi soarta pe care singur şi le va face, cu mână, cu cap şi cu conştiinţă de stăpân!"

(Circulara din 26 sept. 1937)

PRINCIPII LEGIONARE DE COMERŢ

"Există astăzi o tendinţă în comerţ: a se îmbogăţi cât mai repede.

Nu ! Veţi renunţa la ea.

Tendinţa va fi: "să trăiesc, nu să mă îmbogăţesc".

Există justificat de legile naturii "dreptul la viaţă", nu "dreptul la îmbogăţire".

CĂTRE ŢĂRĂNIMEA LEGIONARĂ

"La 14 oct. a. c. la Alba-Iulia se va ridica din frumoasa iniţiativă a unui comitet o statuie celor trei martiri ţărani români: Horia, Cloşca şi Crişan.

Mişcarea Legionară ia parte la această solemnitate, fiind reprezentată printr-o mie de ţărani din judeţele: Alba, Hunedoara, Turda şi Sibiu, îndemnând în acelaşi timp întreaga ţărănime română să ia parte la pioasa sărbătorire.

Ţărănime legionară care păşeşti acum cu umerii grei de poveri pe acelaşi drum de prigonire, de moarte - şi mai târziu de Înviere - a lui Horia, vino şi tu la Alba-Iulia!

Căci **Horia este al tău.**

Horia nu este al prefecţilor şi nici al jandarmilor.

Horia este legionarul de ieri al naţiei române, care a crezut în neamul său şi a murit pentru el în chip sfâşietor, iar **tu eşti Horia de astăzi pe care alţi călăi te bat şi te prigonesc pentru aceeaşi credinţă ca a lui."**

(Circulara din 6 oct. 1937)

PORUNCI

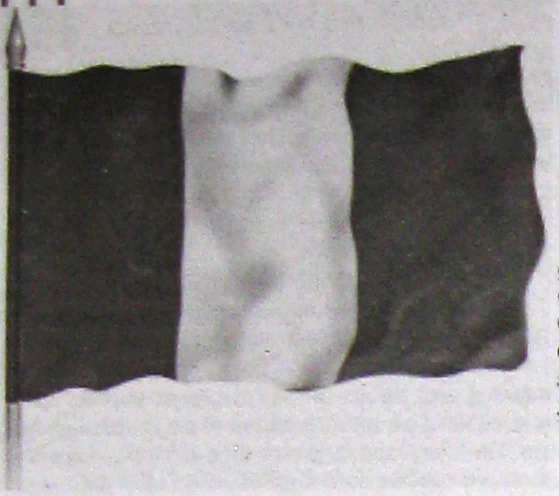
1. Fii corect, până la sânge. Fă ca să-mi câştig încrederea în tine chiar dacă ar fi să-ţi dau sute de mii de lei. Nu pângări, prin necinste, comerţul legionar. **Nu vei fura un pol, ci vei prăbuşi o şcoală.**
2. Nu minţi niciodată. Nu înşela niciodată pe nimeni.
3. Poartă-te cu bună cuviinţă, politicos, binevoitor şi curtenilor, cu toată lumea.
4. Ocoleşte orice conflict, orice discuţie contradictorie. Dintr-o mare politeţe, în casa ta, clientul are totdeauna dreptate.
5. O neînţelegere asupra mărfii, preţului, banilor etc., totdeauna se rezolvă în favoarea clientului.
6. Fii foarte politicos şi foarte rezervat cu doamnele şi cu orice femeie.
7. Cine se enervează, cine nu-şi poate stăpâni nervii, nu e bun pentru batalionul comerţului.
8. **Nu discuta în contradictoriu cu camarazii în faţa clientului.**
9. Nu fuma, nu sta în poziţii necuviincioase, nu fi murdar, nu umbla nebărbierit şi nepieptănat. **Totdeauna curat, îngrijit, elegant.**
10. **Uită-te totdeauna în jurul tău şi învaţă-te a fi gospodar: aşează un lucru la locul său, chiar dacă nu e în sarcina ta a o face**, ridică o hârtie, pune mâna pe mătură, şterge o masă, ajută unui camarad. Imediat ce ai terminat un lucru, ochii într-o mie de părţi şi unde vezi cea mai mică nevoie pune mâna. **Nu zice ca leneşul: "asta nu-i treaba mea"**. Fă cât poţi, fă tot, fă mereu, observă tot din jurul tău, judecă tot, acţionează cu repeziciune şi cu neastâmpăr, nu sta nici o clipă. Inteligent şi viu ca un şarpe.
11. **Nu uita că orice funcţiune vei îndeplini, măturător, picolo, chelner,** bucătar, la tejghea, la pivniţă etc., **te bucuri de aceeaşi dragoste şi de aceeaşi onoare.** Nici o funcţiune bine îndeplinită nu este inferioară alteia. **In locul în care eşti pus**, afară sau sub pământ, în pivniţă, **tu eşti Legiunea, tu o reprezinţi.** Legiunea te vede. ***După cum stăpânei unei case nu i se cuvine mai multă onoare atunci când stă în salon şi primeşte musafiri, decât atunci când stă la bucătărie, sau decât atunci când mătură sau spală pe jos.*** Totul este ca ceea ce faci să fie bine făcut. Datoria bine îndeplinită. **In Legiune ţi se dă onoarea nu după ceea ce faci, ci după cum faci ceea ce ţi s-a încredinţat să faci.**
12. **Nu uita că noi legionarii ne vom încleşta într-un mare război cu *rasa năvălitoare* şi numai cu aceste calităţi vom putea birui.** Consideră-te deci pe front în fiece minut. Invaţă-te cu viaţa aspră legionară. Şi nu uita că **dacă tu nu vei fi aşa**, atunci noi românii vom pierde războiul, iar ***Legiunea va fi compromisă în ochii lumii, cu toate jertfele făcute până azi.***

(Circulara din 7 oct. 1937)

(continuare în numărul viitor)

Pagină realizată de Cuibul "Vestitorii"

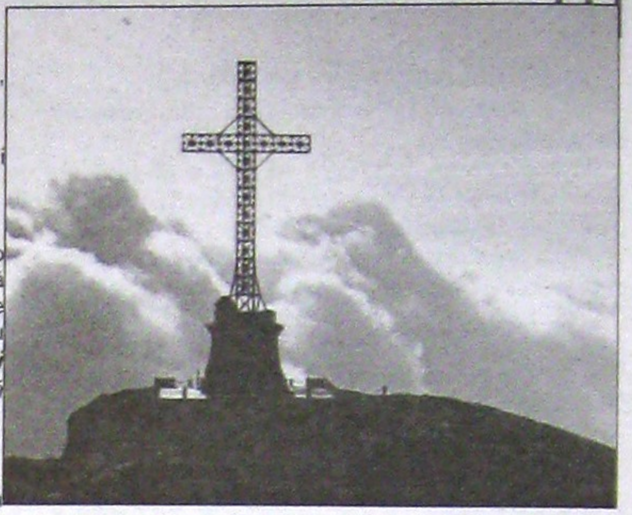
APELUL ROMÂNILOR

Către:

- *oamenii de bună credință* din lumea largă, scriitori, artişti, savanți, lideri de opinie şi conştiință civilă,
- guvernele şi parlamentele de pretutindeni,
- organizațiile internaționale preocupate de pacea şi securitatea lumii,
- către credincioşii şi ierarhii tuturor religiilor,

pentru a le aduce la cunoştință o fărădelege de o gravitate maximă pentru viitorul planetei noastre, o veritabilă crimă împotriva umanității pentru care se fac vinovate acele organizații şi instituții ale comunității evreieşti care au conceput şi pun în aplicare ***proiectul de încetățenire şi strămutare în România a unui milion de evrei,*** *fără ştirea şi fără acordul poporului român.*

Deja, în momentul de față, peste 500.000 (cinci sute de mii) de evrei au devenit cetățeni români, cu toate drepturile acordate de acest statut, inclusiv dreptul la proprietate, iar românii nu ştiu nimic despre această invazie.

Considerăm că ne aflăm în fața unui act de agresiune la adresa statului şi a poporului român, o agresiune cu totul atipică, nemaiîntâlnită, fără precedent în analele istoriei planetare.

Legislația românească şi internațională nu a putut preconiza şi lua în calcul modalitatea perfidă ş! laşă, cinică şi neruşinată pe care au imaginat-o strategii evreimii mondiale.

Strategia acestui proiect criminal este următoarea:

1) Cu concursul guvernelor de după 1990 şi al principalelor mijloace de informare în masă (ziare, posturi radio-tv) din România, care cenzurează toate ştirile şi informațiile tangente la acest subiect, *încetățenirea evreilor se face în secret, în cea mai mare taină;*

2) În prima fază, *evreii încetățeniți nu se grăbesc să se instaleze în România, dar au grijă să cumpere toate valorile imobiliare* (apartamente, case. terenuri, spații comerciale, de producție etc.) accesibile. De câțiva ani buni, piața imobiliară din România a devenit monopolul unor firme evreieşti.

3. *La început se vor stabili în România evreii în vârstă, motivând că vin să-şi trăiască ultimii ani de viață în România, să-şi cheltuiască pensia în România, ceea ce pentru mulți români naivi va face suportabilă şi chiar tentantă ideea "revenirii" evreilor în România.*

4) Ulterior, când se va împlini numărul (un milion) de evrei care şi-au luat a doua sau a treia cetățenie în România, iar **controlul evreilor asupra instituțiilor publice din România va fi deplin, evreii vor veni cu toții "acasă", în proprietățile lor, fără să existe nici un temei legal pentru a li se interzice să devină astfel o minoritate etnică suprapusă întregii societăți româneşti.** Aşa zisul "stat de drept" va considera că invazia evreilor este perfect legală.

5) În felul acesta ***se ajunge la situația din 1939, când cca. 2 milioane de evrei alcătuiau minoritatea etnică cea mai numeroasă şi mai înstărită din România, care domina şi controla comerțul, finanțele şi industria din România.***

Procedeele necinstite folosite de cei mai mulți evrei pentru a ajunge la acest statut de privilegiați îi făcuseră pe evrei să devină minoritatea etnică cea mai primejdioasă şi mai greu de suportat, mai antipatică, pentru toți ceilalți locuitori ai României.

6) Scopul final al proiectului Israel în România este instituirea unui control deplin asupra României şi deposedarea în fapt a românilor de teritoriul lor național.

Beneficiind de experiența căpătată în Palestina, liderii evrei au adoptat pentru România o strategie diferită, mult mai subtilă, mai ingenioasă, dar cu acelaşi țel: uzurparea drepturilor pe care românii le au în țara lor şi asupra țării lor.

Bănuim că şantajul a fost mijlocul prin care guvernanții noştri şi principalii lideri din mass-media au fost constrânşi să devină complici la un proiect antiromânesc atât de infam şi de iresponsabil, care ne pune pe noi, românii, în fața celei mai mari primejdii cu care ne-a confruntat vreodată istoria.

Se leagă de acest proiect cam tot ce s-a petrecut în România după 1990, ca fenomen social-economic de anvergură majoră, precum:

1. **depopularea României** prin:

(a) plecarea în străinătate a câtorva milioane de şomeri români. Prin legi şi măsuri aberante, aceştia sunt determinați să nu se mai întoarcă în România;

(b) *încurajarea tinerilor să emigreze definitiv din România*, guvernanții noştri nefiind deloc preocupați să le ofere tinerilor vreo speranță că s-ar putea realiza în România;

(c) descurajarea familiei şi a natalității. în mod vizibil, cei vizați sunt românii majoritari;

(d) *prăbuşirea sistemului de sănătate, a asistenței medicale pentru copii în mod special;*

(e) *declinul sever al nivelului de trai;*

(f) *propaganda antiromânească, antinațională*, la care este angrenată toată mass-media, urmărind descurajarea şi deprecierea sentimentului național, a ataşamentului la valorile româneşti, la viitorul neamului românesc;

2. **aşa-zisa democratizare** a României şi aşa-zisul pluralism politic instituit după 1990, prin care asupra Parlamentului României şi a vieții politice s-a instaurat un **veritabil monopol exercitat de câteva partide**, toate provenite din grupul de conspiratori care au organizat aşa-zisa revoluție din dec. 1989. Deloc întâmplător, *în fruntea loviturii de stat şi a ceea ce a urmat s-au aflat Ion Iliescu* (bunic evreu, soție evreică), Silviu Brucan (evreu), *Petre Roman* (evreu), iar ceilalți doi preşedinți - ***Emil Constantinescu*** şi ***Traian Băsescu*** -îşi ascund şi ei originea evreiască;

3. **aşa-zisa privatizare**, care a diminuat drastic potențialul economic al României, prin **distrugerea sau înstrăinarea bunurilor. Privatizarea nu s-a făcut în beneficiul celor care, prin truda şi talentul lor, au acumulat imensele bogății deținute de statul român în 1990.** Ci economia României *s-a privatizat în beneficiul unor firme străine, cele mai multe aflate în proprietatea de facto a unor evrei;*

4. **acuzația de holocaust adusă românilor.** Intens susținută mediatic, acuzația de holocaust urmăreşte *inducerea în mintea românilor, în mentalul comunitar, a unui sentiment de vinovăție națională față de evrei, sentiment care să-i determine pe români să accepte imigrarea în România a sute de mii de evrei ca pe o şansă de a-şi răscumpăra astfel greşelile trecutului, crimele săvârşite de părinții noştri...* ***Crime imaginate de strategii sionismului, niciodată săvârşite de români.***

Cu amărăciune **subliniem faptul că acest scenariu, apocaliptic pentru poporul român, este cunoscut şi acceptat de marile cancelarii ale lumii**, de guvernele din Uniunea Europeană şi NATO, care de 15 ani tolerează şi acceptă ca România să fie guvernată de o bandă de indivizi tarați sufleteşte, cinici şi corupți, vânzători de neam şi țară, vinovați de uriaşe delapidări şi chiar de crime propriu-zise, infractori uşor de şantajat şi de manipulat de cei care dețin probele şi secretele acestor fărădelegi.

De ani de zile, clasa noastră politică se află la ordinul celor care au pus la cale acest program de deromânizare şi aneantizare a României.

Acest program, aflat azi în plină desfăşurare, se apropie de momentul în care nu va mai putea fi stopat şi împiedicat să-şi atingă funestul scop, să producă efectele catastrofale dorite de inițiatorii săi.

Românii, care şi-au pus întotdeauna nădejdea în bunele intenții ale Occidentului, sunt încă o dată trădați şi mințiți de Occidentul democratic. *Dovada* cea mai întristătoare s-a produs ***în oct. 2003, când, la referendumul pentru Constituție, poporul român a respins categoric noua Constituție, ceea ce nu i-a împiedicat pe guvernanți, pe parlamentari, practic toată aşa-zisa clasă politică, să declare aprobată noua Constituție.*** **Occidentul democratic nu a avut nimic de obiectat la felul scandalos şi neruşinat în care guvernanții de la Bucureşti au încălcat legile cele mai elementare ale democrației, ale statului de drept!** Protestele românilor nu au avut nici un ecou în Occident.

Afirmăm cu toată tăria că prevederile acestei Constituții, pe baza cărora se va încerca a se legaliza invadarea României de către evrei, nu au primit votul românilor, al electoratului din România, drept care poporul român are rezervat dreptul de a contesta oricând tot ce s-a petrecut în România în consecința referendumului fraudat în oct. 2003, inclusiv dreptul de a contesta şi interzice prezența în România a evreilor încetățeniți după 1990.

De aceea considerăm că este cu totul îndreptățit ca, în viitorul cei mai apropiat, legislația din România şi cea internațională să emită legi şi măsuri cu caracter retroactiv pentru a respinge şi anihila consecințele invaziei evreieşti în România.

În momentul de față nu putem aprecia cine este, din punct de vedere ***juridic***, autorul agresiunii, al planului, deopotrivă imoral şi iresponsabil, de strămutare în România a unui număr de evrei suficient de mare pentru a provoca în România o catastrofă demografică, ***un genocid antiromânesc, pe cât de discret, pe atât de eficient.***

Ținem să se ştie de toată lumea că *proiectul "Israel în România" nu este o idee nouă, recentă*, ci constituie una dintre primele variante imaginate de strategii evreimii mondiale, la mijlocul secolului al XIX-lea, pentru viitorul stat al evreilor. Acel proiect, numit de istorici "*Planul Cremieux-Peixotto*" viza teritoriul României şi al provinciei Galiția.

După cum se ştie, în zilele noastre, evoluția evenimentelor din Palestina contrazice previziunile celor care au fondat Israelul în 1948.

E foarte probabil că din această cauză liderii evrei caută acum o soluție alternativă sau, mai probabil, complementară pentru teritoriul actual al statului evreiesc. *Strategia nouă pe care au conceput-o este mult mai elaborată şi mai insidioasă decât cea aplicată în Palestina şi urmăreşte anihilarea capacității românilor de a reacționa în mod solidar şi coerent la această agresiune* imundă, laşă, nedemnă, degradantă pentru condiția umană. Agresiunea evreiască *se bazează pe complicitatea criminală a liderilor politici, în frunte cu cei trei preşedinți de după 1990, precum şi pe trădarea ziariştilor, a liderilor de opinie, îndeosebi a directorilor şi proprietarilor de mass-media, de ziare şi posturi radio-tv.*

(continuare în pag. 15)

Uniunea Vatra Românească
Liga pentru Combaterea Antiromânismului (LICAR)
Pentru conformitate,
Ion Coja

 (continuare din pag. 4)

BOSFORUL

Dacă vizitezi Istanbulul și nu faci o croazieră pe Bosfor, pe această întindere de apă romantică, de strategie vitală, ce desparte Europa de Asia și leagă Marea Neagră de Marea Mediterană, pierzi mult!

Anual, aprox. 45.000 de nave tranzitează strâmtoarea, numărul lor fiind în continuă creștere (apărând astfel amenințarea supraaglomerării și a coliziunilor).

Zilnic există trei curse ieftine care fac câte o croazieră de două ore, excelentă pentru relaxarea după multele obiective turistice vizitate în Istanbul.

Această miniexcursie nu o uiți niciodată: pe lângă vaporașul în care stai comod în șezlong, trec vapoare uriașe, în special tancuri petroliere, și te uluiesc, pur și simplu, sutele de vile de pe ambele maluri, construite în cele mai rafinate stiluri, cu piscine pe care nu le-am văzut nici pe meleagurile californiene ale Pacificului.

Îți "ia fața" splendoarea ***Palatului Dolompache***, mai nou, construit în sec. al XIX-lea de sultanul **Abdulmecid**, pentru a face parcă în necaz rivalilor săi europeni. (Tonele de aur risipite pe decorațiuni elaborate au

falimentat însă Statul!) Alt ***palat***, pe nume ***Beyler-Bey***, a fost construit de fratele lui Abdulmecid, ignorând faptul că nu mai aveau bani în visterie.

Vaporașul de croazieră trece și pe sub cele două poduri de peste Bosfor, ce leagă astfel Europa de Asia, primul construit in 1973 și având o lung. de 1074 m.

ANKARA

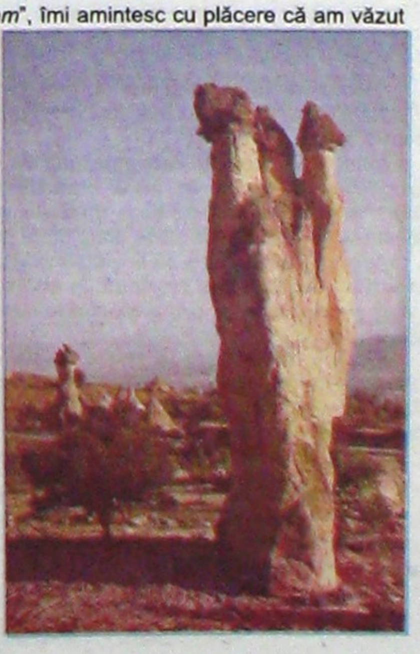
După 5 ore de mers pe autostradă se ajunge în **capitala țării, ANKARA**, care în doar 80 de ani a progresat de la un mic oraș prăfuit, cu 20.000 locuitori, la un oraș vibrant, cu mai mult de 3 milioane de locuitori.

ATATURK a ales, în 1923, Ankara ca noua capitală a Turciei, orașul fiind mai degrabă rezidențial decât turistic.

Toți călătorii sosiți aici vizitează ***Mausoleul lui KEMAL ATATURK***, manifestându-și astfel respectul față de **întemeietorul Turciei moderne**. Mausoleul este construit într-un amestec de stiluri care amintesc parțial de arhitectura străveche hitită și anatoliană.

Un alt obiectiv vizitat este *Muzeul Civilizațiilor Anatoliene*, unul din cele mai frumoase muzee de acest fel din lume, cu exponate vechi de peste 3 milenii, găzduit într-o fostă *Hamam* (baie publică).

Dar fiindcă am pomenit de cuvântul *"hamam"*, îmi amintesc cu plăcere că am văzut una "pe viu". Mi s-au oferit un șort simplu ("pestamal"), saboți din lemn ("takunya") și un prosop aspru de cânepă. Baia era spațioasă, cu domuri, arcuri ceramice, iar în centru avea o mare placă din marmură, unde, după saună ("hararet"), mi s-a făcut un masaj energetic al feței, corpului și tălpilor, cu o mănușă din păr de cămilă. A fost ceva ce nu se uită!

CAPADOCHIA

Am vizitat și **CAPADOCHIA**, renumită pentru peisajul ei "lunar", pentru uimitoarele orașe subterane în număr de cca. 400, și pentru bisericile din piatră, spectaculoase, având pe pereți fresce bizantine.

Priveliștea este aici de basm, oamenii mai trăiesc și azi în locuințe de piatră, complet izolați.

La **GOREME** se află peste 30 de biserici care toate datează din sec. IX-XI.

KONYA

KONYA, vechi de peste 1000 de ani, acum este un oraș modern, superb, în care Arabia Saudită a pompat sute de milioane de dolari pentru a deveni un puternic centru mahomedan. Ca atare, nu poți să cumperi din marile magazine luxoase sau din restaurante, nici măcar o sticlă de bere.

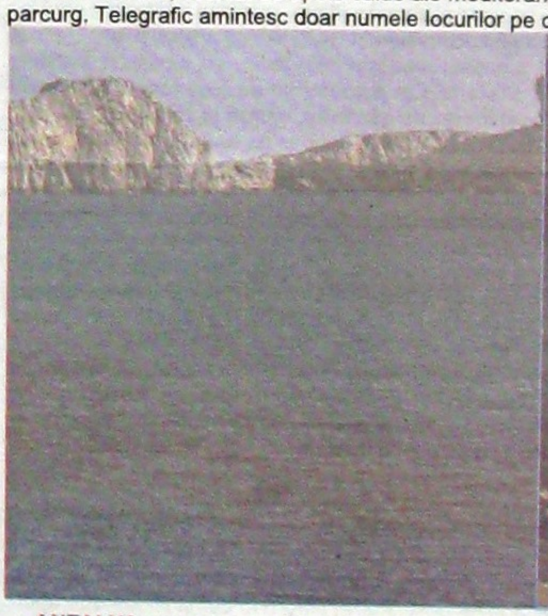
Și aici există obiectiv de neuitat: ***Complexul Mevlanaș***, unde un predicator vorbește mereu despre toleranță, iertare și iluminare, poezia sa vibrând până în adâncul sufletului. Predicatorul este derviș și are misiunea să convertească la islamism populația creștină. O dată pe an dervișii participă la Festivalul Mevlana, învârtindu-se în rochiile lor albe, lungi, pentru atingerea uniunii mistice cu divinitatea.

Magicul ***Pamukkale*** (***"Castelul din bumbac"***) este o **cascadă** albă, lucitoare, formată din izvoare fierbinți, oale de eroziune și mese magice. Apa este renumită pentru binefacerile ei.

SUDUL TURCIEI

Sudul Turciei, scăldat de apele calde ale Mediteranei, mi-a luat o săptămână ca să-l parcurg. Telegrafic amintesc doar numele locurilor pe care le-am vizitat:

ANTALYA - cu un sezon de vară ce durează 300 de zile;
ASPENDOS - cu unul dintre cele mai frumoase teatre romane din lume;
SIDE - oraș întemeiat în sec. al VII-lea î. Hr., având un vast teatru roman cu 25.000 de locuri;
ALANYA - oraș elegant având, de asemenea, vestigii antice;
MARMARIS - un port natural într-o așezare splendidă, înconjurat de munți cu brazi (de unde am plecat într-o croazieră de o zi în insula RODOS);
BODRUM - un alt oraș-stațiune maritim, aici aflându-se ruinele ***Mausoleului din Halicarnas***, una din cele 7 minuni ale lumii antice;

EFES - colonie antică având ***Templul zeiței Artemis***, o altă minune a lumii antice;
PERGAMUL - unde s-a inventat pergamentul;
orașele **IZMIR** și **CANAKKALE** - de unde am traversat **strâmtoarea Dardanele** a **Mării Marmara**.

BISERICA, MAMA NEAMULUI ROMÂNESC

Mama neamului românesc a fost Biserica noastră ortodoxă. **A spus-o cel mai mare poet și gânditor ce l-am avut noi, românii, Mihai Eminescu.**

Numai Biserica și legea noastră românească ne-au trecut și ne-au adus peste furtunile veacurilor până aici.

Biserica ortodoxă a fost de la început și vestitoarea Evangheliei lui Hristos și apărătoare a sufletului românesc, așa cum Moise era deopotrivă și preotul și conducătorul poporului israelitean.

Ca o mamă bună ne-a fost Biserica. Ea ne-a mângâiat, ea ne-a întărit, ea ne-a îmbărbătat în vremurile cele grele când străinii intraseră în tinda Bisericii și în școală, și numai Biserica ne rămăsese ca o cetate necucerită și nebiruită.

Sfânta Biserică pentru noi românii a fost acoperământ și mântuire, **școală și lege**, omenie și nădejde.

Biserica, în decursul timpului, **a ținut dreaptă coloana vertebrală** a sufletului moșilor și strămoșilor noștri.

Câte n-a făcut EA pentru credincioși?

In vremurile de demult Ea **a fost palatul săracilor.** Ea a inițiat poporul dreptcredincios în **sentimentul binelui și frumosului**, Ea a fost marea "școală" care, pe lângă învățătura despre Dumnezeu, **a slujit și arta, cultura, poezia și literatura.**

Biserica s-a făcut punte între pământ și cer, între vremelnicie și veșnicie, a deșertat în inimile noastre lumina de har și pace cerească din harul și pacea lui Iisus Hristos, care umple ființa omenească de atâta bucurie negrăită, pe care nu o poate pricepe, nici gusta - chiar de ar stăpâni toate bogățiile pământului - cel ce nu-L știe pe Hristos.

în Bisericile noastre modeste, din lemn, din piatră, cu vechime de sute de ani, ni **s-au păstrat limba, portul și datinile.**

Primele școli au fost în tinda Bisericii și primii dascăli, preoții.

Din fața Sfântului Altar s-a propovăduit dragostea de neam și țară.

Biserica este un "semn peste vremi" al rezistenței noastre istorice care închide în trupul ei toată devenirea noastră.

Neamul nostru românesc, mai încercat decât Iov, a crescut în școala durerii cu potirul jertfei în mâini, silit prea des să-l soarbă. Biserica i-a fost tovarășul de luptă și râvnă, dar și geniul ocrotitor, azilul de pace și de mângâiere, măslinul roditor din care a curs untdelemnul tămăduitor pe rănile lui deschise.

Slujitorii Sfintei Biserici, smeriți monahi, sfioasele călugărițe, au pipăit cu sufletul "toată boala și neputința" neamului. **Bisericile și mănăstirile au fost focare de viață sufletească și de viață pioasă, dar și locuri de găzduire, aziluri și chiar spitale.**

Așadar, Biserica ortodoxă e însăși Golgota mântuirii noastre, unde e mormântul cel plin de Viață și lumină al Lui Hristos. **Ea nu e o instituție numai**, **ci ea e viața nouă cu Hristos** și în Hristos, condusă de Duhul Sfânt. **EA este Adevărul** și Adevărul e Duhul Bisericii **până la sfârșitul veacurilor**, ca o corabie a mântuirii își va împlini menirea ei.

Cel dintâi dar care ni-l dă Biserica este numele de creștin. **A fi și a te numi creștin înseamnă să fi om deplin. Un nume de cinste trebuie purtat cu cinste. Orice creștin luminat știe că va răspunde în fața lui Dumnezeu cum a purtat numele de creștin.** Noi am primit acest nume la Botez.

Tot un dar sfânt și prețios pe care l-am primit de la Dumnezeu prin Biserică este și credința cea dreaptă. *DREAPTA CREDINȚĂ*, numită și "CREDINȚA ORTODOXĂ" *("orto" = drept, "doxia" = credință)*, ne învață să trăim ca fii ai acestei lumi, cum să credem, cum să umblăm ca să ne mântuim.

Prin credința dreptmăritoare, noi suntem contemporani cu martirii. Prin ea păstrăm legătura cu strămoșii și vorbim în graiul lor, pe care credința l-a cultivat și l-a păstrat cu grijă.

În *dreapta* credință ne-au trăit și ne-au murit moșii și strămoșii noștri, toți voievozii, eroii și marii noștri înaintași, care au fost ctitori de țară și de cultură românească.

În Biserică ne-am cultivat sufletul, ne-am luminat mintea, iar în vremuri vechi ne-am scris istoria.

De multe ori aici au găsit strămoșii noștri alinare în vremuri de restriște.

Biserica ne dăruiește prin Dumnezeiescul Har, tot ce are mai sfânt, mai prețios, mai luminos.

Credința în Dumnezeu și toate preocupările de natură religioasă s-au **împletit** în sufletul românului **cu *dragoste față de țară*, dând naștere la** ceea ce poporul va numi atât de sugestiv: ***legea românească.***

în acest sens se va exprima și George Coșbuc:

" O lege-avem, străbună / Prin veacuri de furtună! / Ea n-a putut s-apună / Strivită de păgâni: / Ne-a fost Cel Sfânt tărie / Și-n veci o să ne fie! / Sus inima, români!"

Poate la nici un alt popor nu s-a închegat o mai strânsă legătură între credința sufletului și viața neamului.

Pe bună dreptate se poate spune că poporul român s-a născut creștin. Așa se face că Biserica noastră ortodoxă a devenit și așezământ național, iar viața noastră ca neam s-a clădit pe piatra nezdruncinată a credinței religioase.

Dacă și noi vom rămâne la fel de statornici în ***legea românească***, atunci se vor adeveri și pentru viața religioasă națională a poporului nostru cuvintele Sf. Ioan Gură de Aur: "Nădejdea noastră este Biserica și mântuirea noastră este Biserica."

Înălțându-se la cer, Iisus a spus ucenicilor săi: " De Ierusalim să nu vă depărtați....", cunoscând ce înseamnă Biserica pentru noi, am putea tâlcui acest îndemn sufletesc astfel: *de Biserică să nu vă depărtați*, credința să o păziți, iubirea să o țineți, de tot lucrul rău să vă feriți. "*Căutați darurile cele mai înalte ale Duhului Sfânt și vă feriți de lucrurile întunericului.*"

Biserica este Ierusalimul nostru. Ea este cerul pe pământ. **În ea ne întâlnim cu Hristos.** Prin ea ne împărtășim de darurile Duhului Sfânt, Duhul Adevărului, Vistierul bunătăților și Dătătorul de viață.

Să iubim Sfânta Biserică ca să primim darurile ce ne vin de la Sfântul Altar: "... o zi în curțile Tale, Doamne, mai bună este decât o mie departe de Tine." (Ps. 83. 11)

Ștefan cel Mare a construit peste 30 de biserici și mănăstiri, majoritatea după 1487, cu un efort uman și material uriaș.

Nu era mai simplu să cumpere tunuri, să instruiască o armată de elită și să recucerească și Bizanțul, și Ierusalimul, și să rămână astfel "pe veci" în topul cuceritorilor acestei lumi?

Da, se putea. Probabil costul unei asemenea cruciade nu -era cu mult mai mare decât al celor 30 de biserici.

Ci Ștefan cel Mare a construit și pictat excepționale biserici fiindcă Dumnezeu este atât de aproape și deșertăciunile omenești atât de mari, și Sfântul Daniil privește atât de smerit din fresca de la Voroneț.

("*FLOARE DE LATINITATE*", SERBIA, An II, 2005)

Preot Eugen Goia

CREDINȚĂ ȘI MÂNTUIRE

Credința este un dar suprafiresc pe care Dumnezeu îl dă omului. O primim odată cu Taina botezului și cu Taina mirungerii. Atunci intrăm în comuniunea cu trupul tainic al Lui Hristos, cu Biserica.

Nouă apoi ne revine sarcina să lucrăm cu talanții pe care i-am primit. Cu toții suntem chemați să lucrăm pentru dobândirea virtuților duhovnicești.

Dumnezeu este Cel care sfințește, El fiind izvorul sfințeniei, bunătății, curățeniei și al oricărui lucru bun. *Harul sfințitor* îl putem lua doar prin **cele 7 Sfinte Taine: botez, mirungere, maslu, spovedanie, împărtășanie, cununie, hirotonie** (aceasta din urmă doar pentru preoți).

Revenind la credință, putem înțelege de ce este atât de important să avem credință dreaptă, adică ortodoxă (orto = drept + doxia = credință). Iisus Hristos s-a rugat înainte de înălțarea Sa la cer, în grădina Ghetsimani "CA TOȚI SĂ FIE UNA" (Ioan 17:21). Acest "UNA" înseamnă să fie o singură credință, precum e precizat în Noul Testament: "ESTE UN DOMN, O CREDINȚĂ, UN BOTEZ" (Efeseni 6.5).

Hristos, prin moartea și Învierea Sa, apoi prin Înălțarea și trimiterea Duhului Sfânt, a întemeiat o singură Biserică, în care toți credincioșii erau uniți fiindcă aveau O SINGURĂ CREDINȚĂ (ORTODOXĂ).

Că așa stau lucrurile ne stau mărturie izvoarele istorice, documentele, scrierile cuprinse în Sfânta Tradiție dar și în afara ei. *Pentru toate sectele, cultele și "bisericile" așa-zise "creștine" se poate cunoaște când au apărut (și în majoritatea cazurilor, și cine a fost întemeietorul).*

Noi prea des uităm că Biserica nu s-a împărțit, nu s-a divizat, căci ar fi cu neputință să ne imaginăm un Hristos împărțit, sau, mai rău, 2 Hristoși!

Și cum Hristos e UNUL, și Biserica este UNA, precum mărturisim în CREZ: "***una sfântă, sobornicească și apostolească Biserică***". **Adică Biserica noastră ortodoxă are ca întemeietor pe Însuși Iisus Hristos care a lăsat în lume pe Sfinții Apostoli**, ca aceștia să ducă învățătura Sa "până la marginea pământului". Dar ei nu au fost singuri: Hristos a spus că va fi cu noi până la sfârșitul veacurilor ("și iată, Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin." - Matei 28,20).

"Există doar o singura Biserică a Lui Hristos, apostolească și sobornicească. Nu mai multe, nici măcar două. Iar celelalte sunt sinagogi ale celor ce viclenesc și sinod al răzvrătiților. Este nevoie să păzești toate fără nici o excepție și, mai presus de toate, cele ale credinței. Pentru că dacă ai devia cât de puțin păcătuiești păcat de moarte..." (Sf. Fotie cel Mare, sec. X).

DAR:

"***Globalizarea protestantă*** *mătură totul: nu numai Tradiția Sfântă a Bisericii, ci însăși Evanghelia, pe care se presupune că protestanții, așa-ziși "evanghelici", o respectă și o urmează. (...)*

Lumea protestantă este zguduită de recunoașterea oficială de către "biserica" anglicană a căsătoriei între homoxesuali și de hotărârea de neconceput și blasfemia de a hirotoni drept episcopi, preoți homosexuali. S-au abătut de la calea Evangheliei, dar doresc să se arate drept propovăduitori ai celor sfinte.

Așadar, vom accepta să fie pătată puritatea miresei lui Hristos, Biserica, iar noi ***vom continua legăturile și rugăciunile împreună cu stricăciunea așa-ziselor biserici?*** *Vom sta sub același acoperiș? Nu ne temem că mânia Domnului va cădea și asupra noastră strivindu-ne acoperișul comun ?*

Fiecare din noi are în față o alegere. Fie a urma mai departe calea Sfinților Părinți, fie să dorească a satisface falsa religie mondială și Noua Ordine a lucrurilor*, cu formele de CONSIMȚIRE. Însă întrebăm: această consimțire se poate sprijini pe întreaga dizolvare a adevărului?*"

(extras din revista "*Ortodoxia și umanismul religios*" de preot prof. Theodoros Zisis)

"Iată principalele puncte inacceptabile pentru un ortodox:

- în Biserica Ecumenică Mondială nu sunt menționate 4 Taine bisericești: *mirungere, spovedanie, căsătorie, maslu* ***- denotă că acest document nu le recunoaște drept Taine;***

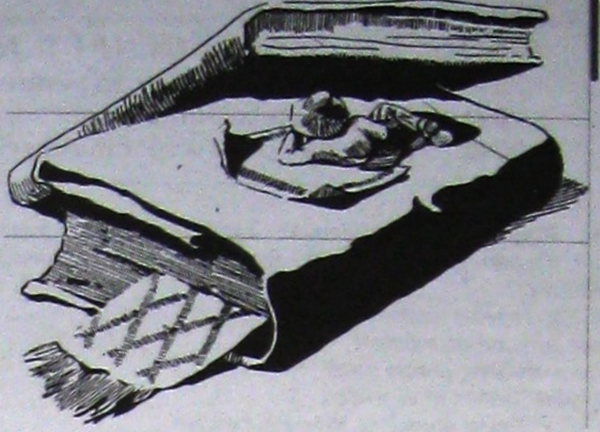
(continuare în pag. următoare)

Emanuel Ștefaniu, Craiova

Concurs

ISTORIA CENZURATĂ DE GUVERNELE ROMÂNEŞTI

- premii în cărţi -

Condiţii de participare: vârsta max. 35 ani; răspunsurile se vor trimite în scris pe adresa sediului, se pot da telefonic sau personal, la sediu, până la data de **10** a lunii următoare apariţiei revistei. Premiile se vor ridica de la redacţie.

RĂSPUNSUL CORECT LA ÎNTREBAREA LUNII IANUARIE: *"Legionarismul este interzis?"* a fost dat de Anghel Bogdan din Bucureşti, 30 de ani - care a mai câştigat până acum câteva din premii.

Este aşteptat la sediul nostru pentru a primi premiul de luna aceasta (*Calendarul legionar 2006* realizat de Cuibul "Vestitorii").

RĂSPUNSUL ESTE URMĂTORUL:

Oficial, pe cale juridică, nici o organizaţie (fie partid, fie fundaţie, asociaţie) nu poate dobândi numele de legionar din cauză că Legea Siguranţei Naţionale (legea 53/1991) interzice organizaţiile legionare.

Nu există însă nici o sancţiune concretă împotriva legionarilor, ci doar se menţionează că legionarii vor fi urmăriţi şi DACĂ se va constata că reprezintă o ameninţare la adresa siguranţei naţionale, vor fi aduşi în faţa judecăţii, şi DACĂ la proces se va constata că sunt vinovaţi *concret*, prin periclitarea siguranţei naţionale, vor fi pedepsiţi cu închisoare, în funcţie de gravitatea faptei comise.

DECI NU EXISTĂ NICI O SANCŢIUNE DOAR PENTRU FAPTUL DE A FI LEGIONAR, *ci doar se acordă "atenţie" din partea autorităţilor şi se interzice purtarea oficială a acestui nume – ceea ce, evident, este un abuz;* iată motivele pentru care constituie un abuz:

- actuala Constituţie a României (cea intrată în vigoare în 2000) **nu prevede absolut nici un fel de interzicere pentru legionari**; de altfel, nici Constituţia precedentă (din 1991) nu interzicea legionarismul.

- nici o reglementare la nivel european sau internaţional nu interzice legionarismul.

Menţionăm totodată, în completare, că:

- legionarismul NU a fost condamnat de Tribunalul Internaţional de la Nurnberg (spre deosebire de nazism şi de celelalte organizaţii naţionaliste europene care au colaborat cu naziştii; acuzaţia adusă acestor organizaţii a fost de "colaboraţionism", nu au fost condamnate pentru ideologia lor; o menţiune specială se cuvine a fi făcută: legionarii din ţară au fost fie pe front, fie în închisori, iar cei refugiaţi în Germania după 21 ian. 1941 au fost imediat închişi în lagărele naziste pe toată durata războiului, deci nici gând de vreo "colaborare" între legionari şi nazişti sau fascişti!);

- legionarismul NU a fost condamnat nici măcar în ţară, de către comunişti (spre deosebire de fascişti care au fost judecaţi şi condamnaţi în ţara lor, Italia).

Legea Siguranţei Naţionale, la care am făcut referire mai sus, a fost dată înaintea primei Constituţii postdecembriste (în apr. 1991, iar Constituţia a intrat în vigoare şapte luni mai târziu, în nov. 1991; ori, această lege trebuia revizuită conform noii Constituţii).

Ordonanţa nr. 31 / 2001 interzice organizaţiile fasciste, rasiste şi xenofobe; ori NIMENI, NICIODATĂ, nu a stabilit oficial că Mişcarea Legionară ar fi fascistă, rasistă sau xenofobă!

(Dicţionarul Explicativ al Limbii Române - ediţia 1996 - defineşte termenul "legionar" asemeni DEX-ului din perioada comunistă, asimilându-i pe legionari cu fasciştii (total eronat!). Oricum, Dicţionarul nu are putere de lege!

În plus, istorici români şi străini au stabilit că legionarismul este expresia pură a naţionalismului românesc, total diferit de celelalte mişcări naţionaliste.)

DECI, rezumând, legionarismul NU este interzis!

ÎNTREBAREA LUNII FEBRUARIE: În ce condiţii se poate înfiinţa un partid legionar?
PREMIU: "*Sub steagul lui Codreanu*" – Nicu Iancu.

***

MINORITARII ŞI ROMÂNII *(continuare din pag. 3)*

Noi încă avem puterea de a reacţiona în caz că vom înţelege pericolul.

Politica de exterminare rasială a românilor continuă şi nu suntem departe de momentul când vom fi consideraţi, pe bună dreptate, un neam mort!

Cât timp nu ne vom scula împotriva minoritarilor ce au mai multe drepturi ca noi, şi împotriva celor ce vând, dar şi a celor ce cumpără România, nu vom putea fi stăpâni pe ce e de drept al nostru.

În pseudo-libertatea democratico-neocomunistă în care ne aflăm, presa ne minte, politica ne vinde, legea ne taie exprimarea liberă!

Biserica este îndepărtată din sfera celor ce decid asupra viitorului, pentru a nu se trezi careva trăgând semnale de alarmă!

Modelele naţionale sunt terfelite, oferindu-ni-se modele internaţionale de prost gust şi chiar locale gen Guţă şi "Copii-Minune".

Credinţa ce ne-a ţinut lucizi este îndepărtată de la noi, oferindu-ni-se credinţe mincinoase, spre pierderea sufletului!

CE ESTE DE FĂCUT?

Să luăm aminte la cădere!

Să luăm atitudine!

Să ne educăm copiii în spiritul credinţei ortodoxe, amintindu-le de eroi!

Să luptăm şi să fim totdeauna viteji chiar şi atunci când rănile vor vărsa sânge, iar sudoarea va curge şiroaie pe frunţile noastre!

Să fim onorabili! Drepţi!

Să muncim pentru noi! Căci *cine mănâncă din pumn străin nu se satură niciodată!*

Să ne rugăm la Dumnezeu să ne dea putere să trecem peste rău!

Doar aşa toate vor fi zdrobite şi vor cădea la pământ!

***

APELUL ROMÂNILOR *(continuare din pag. 12)*

Acestor trădători de ţară le atragem atenţia că încă mai au posibilitatea să-şi revină şi să demaşte procedeele prin care au fost forţaţi să acţioneze împotriva neamului lor, să repare astfel prejudiciul adus Ţării şi să-şi recapete demnitatea de om.

Aceeaşi acuzaţie - trădare de ţară - o aducem şi liderilor comunităţii evreilor din România, care au neruşinarea de a susţine în continuare că evreii din România sunt o comunitate de 6 - 7ooo de membri, pe cale de a se stinge. În felul acesta ei se fac complici la agresiunea atât de murdară şi de laşă abătută asupra României. Aşteptăm ca evreii din România, acei evrei care nu agreează şi nu susţin proiectul incriminat, care-şi dau seama de consecinţele acestui proiect demenţial, să-şi facă publică atitudinea.

Avertizăm comunitatea internaţională asupra faptului că proiectul "Israel în România" pune poporul român în situaţia de legitimă apărare şi îndreptăţeşte pe fiecare român la orice reacţie defensivă şi pedepsitoare faţă de invadatori şi faţă de complicii acestora.

Apelul nostru, adresat comunităţii internaţionale, merge şi spre evreii normali de pretutindeni, acei evrei care trăiesc şi gândesc ca nişte oameni, în respectul valorilor umane consacrate de istoria şi tradiţia tuturor popoarelor, în cultul demnităţii şi al excelenţei fiinţei umane.

Sperăm că factorii responsabili, persoane şi instituţii, vor utiliza toate mijloacele de care dispun pentru a-i determina pe liderii evreimii mondiale să înţeleagă că este în interesul evreilor să adopte un comportament raţional, corect, demn şi responsabil, şi să nu se amăgească, din nou, cu calcule şi strategii falimentare, pe cât de păguboase pentru toată lumea, pe atât de ruşinoase şi de degradante pentru evrei.

Răspunderea pentru ceea ce va urma aparţine integral celor care au conceput proiectul "Israel în România" şi celor care colaborează într-o formă sau alta la derularea acestuia. *Dumnezeu* să-i ierte!

***

CREDINŢĂ ŞI MÂNTUIRE *(continuare din pag. precedentă)*

- Biserica Ecumenică Mondială este alcătuită după criterii pur protestante.

În finalul preambulului B.E.M., **alcătuitorii declară** *într-un mod străin de duhul dreptei credinţe:* ***"nu trebuie să ne aşteptăm în Biserica Ecumenică Mondială la o interpretare teologică deplină a botezului, euharistiei, preoţiei."***

(părintele Alexei Lenski)

În plus, în afara Bisericii dreptmăritoare, săvârşirea Tainelor, chiar în cele mai mici amănunte, nu se poate înţelege decât ca FORMĂ EXTERIOARĂ LIPSITĂ DE HAR.

Sfintele Canoane opresc rugăciunea în comun cu schismaticii şi ereticii (Canoanele 10, 11, 45, 47, 65 Apostolice; Canoanele 6, 9, 32, 33, 34 Laodiceea; Canonul 9 al Sf. Timotei al Alexandriei).

Canonul 45 Apostolic porunceşte: "*Episcopul sau* **preotul** *sau diaconul* ***care numai s-ar ruga cu ereticii, să se afurisească****, şi* ***dacă ar primi să slujească ca preot, să se caterisească***".

Să notăm părerea reputatului teolog român preot profesor Dumitru Stăniloae: "*Ecumenismul este pan-erezia veacului XX*". Afirmaţia este semnificativă prin aceea că *însuşi părintele Stăniloae a participat la manifestări ecumenistice din ultimele două decenii, nescăpându-i natura anticreştină* a ecumenismului; cucernicia sa, în acelaşi interviu (luat în ultimul an al vieţii sale) **defineşte *ecumenismul* drept o *mişcare afiliată masoneriei mondiale.***

Poşta Redacţiei

PREŢUL UNUI ABONAMENT PT. ANUL 2006:
- **25 lei noi (250.000 lei vechi) / an pentru cei din ţară;**
- **20 euro / an pentru cei din Europa;**
- **30 euro (35 $) / an pentru cei din America.**

ABONAMENTE PE ADRESA:
NICOLAE BADEA (secretar redacţie)
STR: VLAICU VODĂ NR. 23, BL. V39, AP. 37,
SECT. 3, BUCUREŞTI, **Tel.: (021) 322 3832**

Vlad Pogorevici – Suceava: Aşa cum v-am promis, oferim cititorilor, din nou, câteva crâmpeie din sensibilele dvs. creaţii poetice:

"CREDINŢI
Mai ştiţi de zilele acele?
Eram cu arme de mânie,
La reci izvoare, printre brazi.
Mai ştiţi? Trăiam în veşnicie...
Era şi-atunci, ca mâine şi ca azi,
Credinţi ne însoţeau cu-mpărtăşanii
La Detunate, prin Carpaţi,
Trăiam la margine de brazi,
Şi-n rugăciuni de suflet ne-nălţam
Şi-n cete, cerbi hălăduiau, nomazi.

LEGIONARILOR
Împărtăşim aceleaşi gânduri, din neant:
Un neam întreg e-n firea noastră!
E-aşa de parcă totul reînvie,
Din codri şi din zarea-albastră,
Sunt azi obosit de ani, nemărginire,
E-aşa, ca un apus, prin timpi,
Şi sunt cuprins de-un alt veşmânt.

Destin cu palmele zdrelite-n ghimpi....
Gândirea ne renaşte din cenuşă,
Din anii grei, din fiare şi din plumbi,
La orizont e cer albastru pentru noi:
Mulţi au căzut, ci iar se nasc eroi."

Jean Bukiu – Chicago: În primul rând, calde felicitări pentru tenacitatea cu care realizezi reuşitele Seri Culturale Româneşti! Îmi pare rău însă că trebuie să te contrazic în legătură cu afirmaţia că "trebuie să-i admirăm pe baptişti pentru că au construit o şcoală şi un liceu, că au o editură şi distribuie gratuit un ziar": scopul baptiştilor este de a face cât mai mulţi prozeliţi (care sunt obligaţi să le dea zeciuială - deci scopul nu este "luminarea spiritului", ci unul pur materialist), şi de a concura astfel celelalte religii, în dorinţa de a se impune. (Ce "Adevăr" au descoperit ei, după o mie şi ceva de ani de când Iisus ne-a revelat Adevărul, întărit prin jertfa mucenicilor şi sfinţilor?) De altfel, singur recunoşti că "apariţia acestor culte a fost şi este mereu finanţată <<din exterior>>" (deci de duşmani ai religiei străbune, ai creştinismului)... Cât despre faptul că adventiştii, baptiştii şi penticostalii se "unesc" pentru a da spectacole religioase, nu cred că este ceva demn de luat în seamă; te rugăm să ne comunici când s-or uni cu adevărat, şi nu vor exista ca entităţi separate!

Florian Bukiu – Chicago: Mi-ai făcut o surpriză plăcută trimiţându-mi diverse decupaje şi "Jurnalul liber" al dr. Dumitru Pădeanu (Corneliu Florea). M-a impresionat în mod deosebit faptul că, în urma atacurilor ale congressmenilor americani şi ale parlamentarilor europeni la adresa României (care este acuzată de holocaustul evreilor şi de nedreptăţirea ungurilor şi ţiganilor), *dl. Traian Golea a trimis broşuri documentare, de restabilire a adevărului şi de apărare a românilor, câtorva sute de personalităţi din Europa (430) şi din America (230)!* În ceea ce priveşte "Jurnalul liber", nu l-am lăsat din mână decât când l-am terminat de citit, pentru că domnul doctor are umor fin, cultură, discernământ şi talent şi, în plus, este Român cu adevărat. Mulţumim pentru felicitările la adresa revistei, a colegiului de redacţie şi a colaboratorilor; am fost impresionaţi de faptul că o multiplicaţi şi o răspândiţi, ceea ce dovedeşte că aprecierile nu sunt simple vorbe. Mulţumim în special d-lui dr. Vianor Ronnett pentru activitatea sa benevolă! Salutări cordiale tuturor Românilor din America!

Dumitru Petchescu – Iablaniţa, Caraş: Cum puteţi pune semnul egalităţii (ca şi duşmanii Mişcării, de altfel!) între Căpitan şi Boeru, cum puteţi confunda (voit sau nu) împuşcarea lui Manciu din motiv de legitimă apărare şi apoi asumarea răspunderii, cu răpirea de acasă, apoi împuşcarea lui Iorga şi a lui Madgearu, urmate de fuga de răspundere?! Căpitanul s-a prezentat întotdeauna, demn, în faţa justiţiei, nu a fugit! Vă manifestaţi însă respectul faţă de Căpitan, deşi îl puneţi pe acelaşi plan cu un asasin laş şi iresponsabil!! Tipic pentru simişti! Iar dacă dvs. nu vedeţi diferenţa nici între Nicadori şi echipa lui Traian Boeru, nici nu mă mir că-l "tămâiaţi" pe Sima! (Tămâiaţi-l însă ceva mai bine, că tot duhneşte, nevoie mare!) Pătraşcu şi Sima şi-au creat singuri şi de bunăvoie imaginea în istoria Mişcării, şi o mie de vorbe nu fac doi bani în faţa realităţii Cât despre "măreţele" lucruri pe care le-ar aduce în politică admiratorii şi continuatorii unor astfel de oameni (simiştii), nu are nici un sens să mai lungim discuţia.

Emil Iordache – Tulcea: Mitropolitul Ardealului, Andrei Şaguna (1808 – 1873), care îşi doarme somnul de veci la Răşinari, şi-a dedicat viaţa ridicării culturale a românilor: a înfiinţat peste 800 de şcoli primare pentru ortodocşi, într-o perioadă când situaţia şcolilor româneşti ortodoxe era jalnică, lipsind învăţătorii, manualele, localurile pentru şcoli şi, mai ales, o instituţie care să dea învăţătorilor cunoştinţele necesare. A întemeiat, din banii proprii, Tipografia Eparhială, unde se tipăreau abecedare, cărţi şi istorioare biblice, a publicat lucrarea metodică Instrucţiune pentru învăţătorii din şcoalele normale", a emis "Statutul organic al învăţământului pentru şcoalele românilor ortodocşi", a reorganizat învăţământul teologic şi pedagogic din Sibiu (Seminarul Andreian), iar gimnaziile ortodoxe din Braşov şi Brad au fost întemeiate sub îndrumarea şi cu contribuţia sa financiară însemnată. A fost organizator, legislator, cărturar, apărător şi conducător al ortodoxiei româneşti, filantrop, sau, aşa cum spunea Octavian Goga, "cârmuitor de oameni şi îndreptător de vremi". De aceea românii (şi în special cei din Munţii Apuseni, moţii) îi pomenesc şi acum numele, cu veneraţie!

Ioan Ciama – Timişoara: Am primit art. despre Horia, Cloşca şi Crişan, care ne-a plăcut; vom încerca să-l publicăm într-unul din numerele viitoare.

Vasile Angelescu – Iaşi: Pentru că spaţiul nu-mi permite şi pentru că problema a fost îndelung dezbătută în paginile noastre, mă limitez la a menţiona faptul că Însuşi Willy Filderman, şeful Comunităţii Evreieşti din România în timpul celui de-al doilea război mondial, a semnat, după terminarea războiului, alături de directorul Institutului Central de Statistică, broşura intitulată "Situaţia evreilor din România în timpul războiului"; broşura evidenţia faptul că numărul evreilor din ţara noastră crescuse cu 13% faţă de recensământul precedent (din 1930)!

Petre Prunescu – Braşov: Din păcate, unii sunt români doar cu numele... şi mulţi confundă *cetăţenia* cu apartenenţa *etnică*...

Dana Filimon – Craiova: O parte din răspunsul la întrebarea dvs. se află chiar într-un articol din numărul acesta: cele şapte taine ale Bisericii sunt: taina botezului, mirungerea (prin botez devenim creştini, iar prin mirungere primim puterea de a ne opune păcatului), taina sfântului maslu (pentru cei bolnavi), taina cununiei, taina spovedaniei, taina împărtăşaniei (euharistia sau taina centrală), taina hirotoniei (aceasta doar pentru preoţi). Tainele sunt forma vizibilă prin care Biserica împarte Harul nevăzut, prin care Duhul lui dumnezeu pătrunde, sfinţeşte şi împlineşte omul. Documentele pe care se bazează credinţa ortodoxă sunt: Biblia, textele sfintelor slujbe, hotărârile celor şapte Sinoade ecumenice şi lucrările Sfinţilor Părinţi; creştinismul este, însă, în primul rând (în concepţia ortodoxă), vieţuire, iar nu o învăţătură, sau, altfel spus, credinţa nu se găseşte în ştiinţa teologiei, ci în dumnezeieştile slujbe, în chiliile călugăreşti, în rugăciune.

Mirela Mincu – Sibiu: Monahul de la Rohia, *Nicolae Steinhardt*, nu a fost legionar, ci simpatizant. Era fiul unui inginer evreu care luptase în Armata română pentru întregirea României; arestat în "lotul Const. Noica", condamnat la muncă silnică pentru că refuzase să-şi denunţe prietenii anticomunişti şi legionari, s-a *creştinat* în închisoare şi după eliberare s-a călugărit. Vă recomand cartea lui, "*Jurnalul fericirii*", care poate convinge şi pietrele să se convertească la creştinism. *Ana Maria Marin*, soţia comandantului şi eroului legionar Vasile Marin, era, într-adevăr, fiica unei evreice, dar şi a românului get-beget Ropală (căpitan în regimentul Vânători de munte), şi era *creştinată*. Este autoarea frumoasei cărţi de amintiri legionare intitulată "*Pe poarta cea strâmtă*", a fost deţinută politic în timpul regimului comunist, iar fratele ei, *Cătălin Ropală* (de asemeni creştinat), a fost legionar (şi a avut ani mulţi de detenţie). Dr. *Vasile Noveanu*, comandant legionar şi şeful jud. Arad, era originar din acelaşi oraş cu Căpitanul (Huşi), şi era, de asemeni, *creştinat*. (La alegerile din dec. 1937 Mişcarea a obţinut cele mai multe voturi în Arad, ceea ce demonstrează capacitatea organizatorică şi propagandistică şi activitatea dr. V. Noveanu în slujba Mişcării; el a iniţiat destinderea între legionari şi regimul carlist în primăvara anului 1940; a făcut ani mulţi de detenţie sub comunişti.) În conformitate cu *Cărticica şefului de cuib* evreii nu pot încadra în Mişcare, ci doar creştinii - evreii *creştinaţi* însă nu mai sunt evrei, ci *creştini*. *La aceste câteva exemple se opresc cunoştinţele noastre în legătură cu subiectul "evrei în Mişcarea Legionară"!*

ANUNŢ PENTRU FILATELIŞTI:

DI. IONEL AMĂRIUŢEI din DEVA, str. G. Bariţiu 16, bl. 12, ap. 3, tel.: 0254 220415, vinde o colecţie de timbre româneşti din perioada 1939 – 1941, cele mai importante fiind: *Corneliu Zelea Codreanu* (80 timbre), *Ajutorul Legionar, Războiul sfânt* şi *Aniversarea regelui Mihai* (câte 60 timbre).

Nicoleta Codrin

Periodic editat de *"ACŢIUNEA ROMÂNĂ"* ISSN 1583-9311

Redactor şef:	**Nicoleta Codrin**
Colegiul de redacţie:	Emilian Ghika, Corneliu Mihai, Ştefan Buzescu, Adrian Nicolae
Secretar de redacţie:	*Nicolae Badea*
Relaţii cu publicul	**Str. Mărgăritarelor nr. 6, sector 2, Bucureşti** *(zona Circului – inters. cu Ştefan cel Mare, colţ cu str. V.Lascăr)* **Vineri, între orele $15^{00} – 19^{00}$** **Tel.:** (021) 322 3832 sau 0745 074493 e-mail: actiunea-romana@actiunea-romana.com